І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... — Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 182. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 3-го ЖОВТНЯ 1972 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 3, 1972 No. 182. VOL. LXXIX.

КРАЙОВИЙ КОНҐРЕС БРАТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ТЕКСАСІ ОВАЦІЙНО ВІТАВ УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦЮРИСТІВ

Даллас, Тексас. — У понеділок, 2-го жовтня, тут в репрезентативному готелі Статлер Гілтон почався Крайовий Конґрес Братських Організацій Америки і Канади, попереджений в неділю, 1-го жовтня концертом з участю десятка різноетнічних ансамблів, при чому найбільші овації здобула місцева українська танцювальна група від проводом відомого нашого діяча з народженого в Америці молодшого покоління, інж. Василя Полевчака. Ця танцювальна група, що має 15 танцюристів, 8 дівчат і 7 хлопців, існує тільки два роки і цим своїм першим більшим виступом, що тривав пів години, здобула собі справді крайову славу, як зважити, що в цьому Конґресі Братських Організацій беруть участь репрезентанти кругло сотні братських забезпеченевих союзів, що разом нараховують понад 10 мільйонів членів, зорганізованих у 60 000 Відділах в ЗСА і Канаді. Український Народний Союз на цьому Конґресі репрезентують головний предсідник Йосип Лисогір, головний секретар д-р Ярослав Падох та головний касир мґр Уляна Дячук. Заступлений там також УРСоюз, що його репрезентує головний касир Едвард Попель. Д-р Падох і п. Попель належать до управи Братської Секції — д-р Падох у попередній каденції очолював її — яка влаштовує ці концерти. Між 500 приявними на концерті були й місцеві українці та деякі наші громадяни з Гюстону. Конґрес триватиме три дні, до середи 4-го жовтня включно.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Понеділок, 2-го жовтня 1972

АДМІРАЛ ТОМАС Г. МУРЕР, голова об'єднаних шефів штабу заявив під час переслухань в сенатській комісії для справ збройних сил, що морські збройні сили ЗСА не переводили ніяких неавторизованих бомбардувань Північного В'єтнаму. Мурер заперечив рішуче твердження одного з колишніх пільотів фльоти, що летуни з літаконосця „Констеляція" одержали наприкінці 1971 і з початком 1972 року інструкції бомбардувати воєнні цілі в Північному В'єтнамі без огляду на те, чи їх північні в'єтнамці обстрілюват чи ні.

ДЕПАРТАМЕНТ СКАРБУ ЗСА відкинув прохання експортерів збіжжя, заанґажованих у збіжових трансакціях із Совєтським Союзом, щоб їх звільнити від податків із прибутків, що їх вони будуть мати в торговельних взаєминах із СССР. Департамент скарбу вважає, що експортери, які одержують спеціяльні субсидії від уряду в їхніх трансакціях продажу пшениці Совєтському Союзові, не можуть добиватися ще й звільнення від податків.

ТРИ ЗВІЛЬНЕНІ ПІВНІЧНИМИ В'ЄТНАМЦЯМИ АМЕРИКАНСЬКІ ЛЕТУНИ були — зараз після свого прибуття до ЗСА — відставлені до військових шпиталів для медичної перевірки стану їхнього здоров'я. Під час їхнього перебування в шпиталях їх відвідали їхні родини. Один із звільнених воєннополонених ляйтенант Марк Л. Ґартлі заявив під час пресової конференції у шпиталі морських збройних сил на Квінсі, Н. Й., що північні в'єтнамці поводяться з американськими воєнними полоненими гуманно.

ДО ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ ВІДЛЕТІВ із Вашинґтону генерал Александер Гейґ, найближчий співробітник асистента президента Ніксона для справ крайової безпеки Генрі Кіссінджера, щоби поінформувати президента Південного В'єтнаму Нґуєна Вана Тіє про останні наради Кіссінджера з в'єтнамськими комуністичними лідерами у Парижі. Хоч ця місія ніби „звичайна й нормальна", проте вона знову посилила поголоски про поступ у переговорах про замирення у В'єтнамі.

АМЕРИКАНСЬКЕ ЛЕТУНСТВО ПЕРЕВЕЛО 30 вересня — у Південній Азії було 1-го жовтня — масове бомбардування Північного В'єтнаму. Збомбардовано теж 4 летовища, на яких знищено 5 літаків совєтського типу МІҐ і 10 пошкоджено.

У ШАНХАЮ ВІДБУВСЯ урочистий бенкет з нагоди замирення Японії з Комуністичним Китаєм. Японський прем'єр Какуї Танака відлетів з Шанхаю до Токіо. Після свого приїзду туди він перестерігав, що хоч підписано з Комуністичним Китаєм мир, проте залишились відкритими різні „проблеми", що їх ближче не з'ясував.

ЮГОСЛАВСЬКА, ДЕРЖАВОЮ КОНТРОЛЬОВАНА ПРЕСА ТАВРУЄ західні, зокрема американські газети й радіо, які пишуть про „хорватських націоналістів а не „фашистів" і „бандитів", які воюють проти єдности Югославії, пропаґуючи незалежність Хорватії. Тіто заявив, що він знає, хто субвенціонує колишніх членів хорватської організації Усташі, яка співпрацювала з німцями.

НІМЕЦЬКІ ВИДАВЦІ ПРИЗНАЛИ на виставці книжки у Франкфурті нагороду у висоті 3.000 дол. жидівському педагогові - письменникові Генрикові Ґольдшмідові, який писав свої книжки під псевдонімом Януш Корчак. Він заснував був притулок для сиріт у Варшаві і згинув у газівні у кацеті в Тремблінці разом із дитячими мешканцями того сиротинця.

МОРАЛЬ АМЕРИКАНСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ У ПІВНІЧНОМУ В'ЄТНАМІ ВИСОКА — стверджують американські військові кола. Полонені створили неначе власну верхівку, якій здисципліновано підпорядковуються. Найбільшою повагою втішається ляйтенант Еверс Альварез, який попав у комуністичний полон вже 8 літ тому.

МІЖНАРОДНА ФЕДЕРАЦІЯ ПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ РІШИЛА на своєму конґресі у Дебліні в Ірляндії, що вона бойкотуватиме літаки країн, які дають притулок схоплювачам літаків. Та Федерацідя нараховує 300.000 членів.

В ІТАЛІЇ ЗАВЖДИ АКТУАЛЬНА справа розводів. Після відвідин президента Джованні Леоне у Папи Павла УІ в минулому тижні посилилось переконання, що відбудеться плебісцит над збереженням чи відкликанням закону, що дозволяє розводи. Від часу схвалення того закону 2 роки тому переведено в Італії 15.000 розводів.

БРИТАНІЯ ПОГОДИЛАСЯ, щоби Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй покищо стрималась від дебат над ситуацією в американській Уґанді, президент якої видалює 60.000 мешканців азійського роду. Різні африканські держави, особливо кол. бельгійське Конґо, зголосили готовість мирного посередництва в цій справі.

ЗАЯВА ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УНС

Члени Головної Контрольної Комісії Українського Народного Союзу, її голова Іван Геврик, заступник голови Іван Винник та секретар Іван Скальчук перевели в тижні від 25 до 29-го вересня передбачену статутом звичайну піврічну перевірку майна, діловодства та організаційного стану цієї найбільшої і найстаршої української установи у вільному світі. На закінчення перевірки відбуто спільні наради з членами Головного Екзекутивного Комітету, під час яких обговорено і обміркувано ряд біжучих справ УНСоюзу і української громади. Окрему увагу під час цих нарад віддано важливій справі будови 15-поверхового хмаросягу в Джерзі Ситі для нових приміщень Головної Канцелярії УНС та його видавництва „Свобода". Будова має бути закінчена з початком наступного 1973-го року. Контрольна Комісія запропонувала, щоб відкриття та передання до вжитку цього першого українського хмаросягу в Новому Світі відначити врочистостями, вважаючи цю могутню будівлю великим досягненням не тільки УНСоюзу, але і всієї української спільноти в Америці і Канаді.

Під час згаданих нарад обмірковано також ряд питань, зв'язаних із переносом Головної Канцелярії УНС та в-ва „Свобода" до нових приміщень, як також справу винайму приміщень в новому будинку, що викликає загальне зацікавлення у фінансових та індустріяльних американських колах. Обговорюючи справу фінансування будови хмаросягу, Головна Контрольна Комісія запропонувала Головному Екзекутивному Комітетові обміркувати можливість внутрішньої позички, випускаючи бонди на суми $1,000, 2,000, 5,000 і 10,000 на 6 до 7 відсотків, що дало б нагоду нашим членам і громадянам корисно інвестувати свої ощадності в рідній установі та було б корисне для УНСоюзу.

Члени Контрольної Комісії й Екзекутивного Комітету в дальшому спільно обміркували теперішню осінню організаційну кампанію, рекомендуючи пожвавити її влаштуванням декад УНС в більших українських скупченнях в ЗСА і Канаді.

Між іншими справами стверджено задовільний продаж Англомовної Енциклопедії Українознавства та можливості поправи будинків і дальших поліпшень на Союзівці.

Закінчивши п і в р і ч н у перевірку майна, діловодства та організаційного стану УНСоюзу, його Головна Контрольна Комісія закликає всіх союзовців і, зокрема, головних та відділових урядовців до дальших зусиль та ще більш наполегливої праці для дальшої розбудови Українського Народного Союзу, цієї Української Заморської Твердині, зокрема для постійного збільшування членства.

Джерзі Сити, Н. Дж., 29 вересня 1972

За Головну Контрольну Комісію:
Іван Геврик — голова
Іван Винник — заступник голови
Іван Скальчук — секретар

У Філядельфії відбулися організаційні збори Округи УНС

Філядельфія. — В неділю 1-го жовтня тут в залі місцевого Дому Української Молоді відбулися організаційні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, участь в яких взяло 45 представників Відділів Філядельфії та околиці, як теж Трентону, Честеру і Брістолю. Відкрив збори голова Округи Степан Гавриш (він теж асистент керівника організаційного відділу та головний радний) і попросив о. митрата Омеляна Мицика провести на початку нарад спільну молитву. Опісля С. Гавриш запросив до президії, крім секретаря Окружної Управи Петра Тарнавського, який протоколував хід нарад, о. митрата Омеляна Мицика, заступника гол. предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана та головного контролера д-ра Івана Скальчука.

У вступній доповіді С. Гавриш з'ясував ціль цих організаційних зборів та склав короткий звіт із проведеної в Окрузі праці, порівнюючи її із затвердженими рік тому плянами. Він поінформував про успішний День УНСоюзу, влаштований Окружним Комітетом літом цього року, та про зміну в плянах відзначування 30-ліття Округи Філядельфії на 35-ліття Округи, яке припадає, згідно з віднайденими в річниках „Свободи" даними, вже в 1973 році, році 80-річчя самої „Свободи". Підсумовуючи досягнення Округи за вісім місяців цього року, С. Гавриш згадав із признанням найбільше успішні Відділи і числа здобутих ними членів: 26 членів здобув 83-ий Відділ (секретар Андрій Кушнір), 22 члени — Відділ 245-ий (секретар Микола Мартиненко), 14 членів — Відділ 173-ий (секретар Петро Щерба), 12 членів — Відділ 32-ий (секретар Михайло Хомин) і 11 членів — Відділ 375-ий (секретар Петро Тарнавський). Закінчив С. Гавриш своє слово закликом до

(Закінчення на 3-ій стор.)

Лігай-Велійська Округа УНС відбула організаційні наради

Нортгемптон, Па. (С. Г.) — В суботу 23 вересня тут в залі Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя відбувся секретарський курс УНСоюзу получений з організаційними нарадами Лігай-Велійської Округи, до якої належить 12 Відділів з 1500 членами. Курс відкрила голова Округи головна радна пані Анна Гарас, вітаючи головного предсідника Йосипа Лисогора, головного радного Степана Гавриша і приявних відділових урядовців та з'ясовуючи ціль курсу і організаційних нарад.

З черги Йосип Лисогір і Степан Гавриш давали практичні організаційні поради, користуючись спеціяльно приготованими матеріялами, що вказували на якість „товару УНС". Після доповідей присутні засипали прелеґентів десятками різних запитів.

По закінченні курсу, в якому брало участь 25 осіб, пані Анна Гарас відкрила організаційні наради. Йосип Лисогір обширно інформував присутніх про загальний стан УНС, вказуючи на його позитиви і неґативи. Інформуючи про загальну працю УНС в всіх аспектах, він закликав до активної праці в українських установах та організаціях. Він рівнож звернув увагу на поневолену але не скорену Україну, де совєтський режим безпідставно арештує молодих інтелектуалістів за те, що стають на оборону належних Україні прав.. Степан Гавриш заторкнув організаційну ділянку Округи. Він інформував, що Округа в бі-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Ніксон підписав договір про обмеження зброєнь

Вашингтон. — В суботу 30 вересня увійшов у життя договір між ЗСА та СССР про п'ятирічне „замороження" виробництва нуклеарної зброї, приймаючи за підставу стан щодо числа атомної зброї в час підписання договору. Підписуючи цей договір, апробований американським Конґресом, президент Ніксон відзначив, що цей договір не „є договір яким закінчено війну", нині „це не є договір, який гарантував би, що не буде війни". Йдеться тільки про договір, говорив президент, яким „започатковано незвичайно важний процес, що обмежить, а відтак, ми надіємося, приведе до зменшення тягару зброєнь, а тим самим до зменшення загрози війни". Як відомо, цей договір був складений і підписаний в Москві в часі відвідин президента Ніксона в СССР в травні ц. р. Хоч для цього договору не було потрібним згоди Конґресу, президент Ніксон дав цей договір на розгляд і затвердження Конґресу, який після дебати схвалив відповідну резолюцію. Підписання конґресової резолюції президентом відбулося в приявності політичних лідерів обох американських партій, членів Конґресу. Як інформують, друга стадія совєтсько - американських переговорів в справі обмежень атомового зброєння почнеться в листопаді ц. р. в Женеві.

Відплатні рейди Ізраїлю спонукують Єгипет замиритись з Москвою

Каїро. – Єгипетський прем'єр Азіз Сідки виїде 18-го жовтня ц. р. до Москви з місією направити й покращати єгипетсько-совєтські відносини, які сильно прохололи були після направжнього видалення з Єгипту в другій половині липня цього року кругло 20.000 совєтського війська. Рішення вислати прем'єра Сідки до Москви прийшло після несподіваного приїзду до Каїро президента Сирії Гафеза аль-Асада, який в минулому тижні відбув засекречену подорож до Москви. За твердженням західних обсерваторів у Каїро, названий сирійський президент взяв на себе місію посередничити між Каїро і Москвою: в інтересі Сирії є покращання єгипетсько-совєтських взаємин головно з уваги на погіршення загальної арабсько-ізраїльської ситуації та ізраїльські збройні рейди проти арабських сусідів Ізраїлю, в першу чергу проти Ливану й Сирії. Сирія не тільки не видалила совєтських військових „дорадників", але ще й підписала з СССР додатковий договір про співпрацю, признавши Совєтам морські бази у своїх портах. В Єгипті з давніх понад 20.000 совєтських військовиків залишились ще тільки коло 300 військових інструкторів. В інтересі Єгипту є отримувати надалі від Совєтів зброю й запасні частини до літаків, танків й інших родів зброї та військових споруд совєтського походження, а в інтересі Москви є зберегти в Єгипті головно свої морські бази. Ізраїльські відплатні рейди приспішили старання Єгипту поліпшити свої зв'язки з Совєтами.

Терор у Північній Ірляндії забрав близько 600 жертв за 2 роки

Белфаст. — Пошуканки за компромісовою формулою замирення, продовжування терористичної акції однаково католиками, як протестантами, невдачні зусилля британського уряду і війська завести лад і спокій чи-то переговорами чи збройною силою, поруч із загальною втомою і тугою найширших верств населення, щоб настав мир, — це складові частини ситуації у Північній Ірляндії — стверджують коментатори. В минулому тижні згинули в кількох актах терору та стрілянні британських вояків дальших 5 осіб, між ними один 23-річний студент, одна 19-тирічна дівчина й один вояк. 1 жовтня ц. р. згинули знову дві особи — один вояк і один снайпер. За останніх 25 місяців згинуло у тій насправжній громадянській і релігійній війні в Північній Ірляндії 592 особи. Внаслідку заклику голів Католицької і Протестантської Церков, кардинала Вілляма Конвея і д-ра Джорджа О'Сімса, відбулися в численних святинях Ірляндії, однаково католицьких, як протестантських Богослужби в намірені згоди і внутрішнього замирення. В деяких місцевостях цього не було з остраху, щоб не було скупчення людей в одному місці. Призначений британським урядом на справжнього прем'єра Північної Ірляндії Віллям Вайтлов не втрачає надії, що опозиційні лідери католицької меншости населення, які дотепер бойкотували скликувані ним зібрання, таки приєднаються до організованих з у с и л ь знайти мир.

Заповідають зміни у Політбюро КПСС

Москва. — Тут поширилися вістки про те, що персональні зміни у московському Політбюро є неминучі і відбудуться в близькому майбутньому. Ці поголоски спираються на переведених останньо змінах у Політбюро Комуністичної партії Грузії, з якого звільнено „за власним бажанням" В. П. Мжаванадзе, що очолював грузинських комуністів від 1953 року, тобто ще від часу смерти Сталіна. На його місце першим секретарем назначено молодого 44-літнього грузинського комуніста Едварда А. Шеварнадзе, який рахується тепер наймолодшим політичним лідером на республіканському поземі. В. П. Мжаванадзе був також канидатом в члени Політбюро КПСС. Хоч його усунення відбулося в дуже коректній формі, то все таки треба мати на увазі, що недавно совєтська преса атакувала грузинських комуністів за їх „недоліки" у політичній та ідеологічній роботі, включно з браком пильности на відтинку національної толеранції. Як відомо, серед грузинів завжди були сильні націоналістичні тенденції і, не зважаючи на ввесь натиск Москви, невелика територіяльно і числом населення Грузія (29,000 кв. миль з населенням коло 5 міл.) вміла зберегти велику дозу незалежности від московського центру, справляючи тим чимало клопотів совєтським можновладцям. У зв'язку з недалеким 50-річчям утворення СССР, совєтська преса та інші пропаґандивні чинники намагаються підкреслювати успішну і конструктивну розв'язку національного питання в СССР, вказуючи на те, що мовляв, в СССР цілком ліквідовано національні антаґонізми.

Д-Р М. СОСНОВСЬКИЙ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ СЕНЬЙОРАТУ ТУСМ

д-р Михайло Сосновський

Ню Йорк. — В неділю 1 жовтня тут у приміщеннях Українського Інституту Америки відбулися річні наради Сеньйорату Т-ва Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) для підведення підсумків діяльности за минулий рік та для вибору нових керівних органів Товариства. Звідомлення з діяльности Управи за час від 19 червня 1971 року подав уступаючий голова д-р М. Сосновський. Його звідомлення доповнили інші члени Управи, після чого відбулася широка і жива дискусія, в якій були проаналізовані успіхи і неуспіхи праці Товариства, а зокрема причини таких чи інших неуспіхів, приймаючи за вихідну намічений на початку каденції плян діяльности. У звітах згадано, що позитивом у минулорічній діяльности було те, що Сеньйорат втримував постійний діловий контакт з Світовою Управою ТУСМ та з Крайовою Управою ТУСМ в ЗСА, подаючи в міру можливостей та потреб допомогу в праці цієї студентської організації. Члени Сеньйорату ТУСМ були співучасниками і співорганізаторами великого наукового симпозіюм з нагоди 50-річчя Українського Вільного Університету в Ню Йорку. Засадничим недоліком було те, що Управа Сеньйорату не змогла реалізувати наміченого видавничого пляну. До успіхів належить зачислити підготовлення та переведення студійної конференції на тему літературних, соціяльних і політичних процесів в Україні.

По дискусії і схваленні діяльности Управи, обрано на внесок Номінаційної Комісії нові керівні органи: Управу та Контрольну Комісію. На голову Сеньйорату переобрано на чергову каденцію д-ра М. Сосновського. До Управи увійшли: д-р Д. Штогрин, д-р Б. Футей та д-р П. Ґой — заступники голови, д-р В. Калинович та інж. І. Заяць — секретарі, мґр Т. Воляник — касир, мґр М. Кравчук, інж. Б. Кульчицький, д-р Ю. Кульчицький та д-р В. Лучків — члени Управи. До Контрольної Комісії обрано: мґр Є. Гановського — голова, д-ра М. Богатюка та І. Вівчара — члени. Для ведення праці оформлено такі комісії: Студійно-дослідна — голова д-р Д. Штогрин, Політичної діяльности — д-р Б. Футей, Видавнича — мґр М. Кравчук, Організаційна — інж. Б. К у л ь ч и цький. Зв'язковими до українських наукових установ обрано д-ра В. Лучкова, а до ОУВФ — д-ра П. Ґоя. Як заступників членів Управи та членів окремих комісій обрано: д-ра П. Баб'яка (Денвер, ЗСА), проф. Т. Кіса (Оттава, Канада), д-ра О. Кушпету (Голляндія), д-ра О. Павліва (Елмонтон, Канада), мґр А. Скальського (Вашингтон, Д. К.) та мґр Р. Сенькова (Вашингтон, Д. К.).

Нарадами проводила президія в складі мґр М. Кравчук та мґр Т. Воляник.

ВІДБУЛАСЯ СТУДІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ ТУСМ

Попереднього дня в суботу 30-го вересня, згідно з наміченим пляном відбулася в Українському Інституті Аме-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Управа Ради Українських Срганізацій за Патріярхат УКЦ відбула наради

Філядельфія (М.Д.). — Минулої суботи, 30-го вересня, тут відбулося перше засідання Управи новоствореної Ради Українських Організацій ЗСА за патріярхат помісної Української Католицької Церкви. Відкрив це перше засідання голова Управи ред. М. Панасюк, а про діяльність Ради за час від її створення в червні ц.р. реферував секретар ред. М. Денисюк. Про актуальні справи в діяльности Ради доповідав заступник голови д-р Ю. Городиловський. Під час нарад вирішено ряд справ, зв'язаних з діяльністю Ради, зокрема з намаганням координувати мирянський рух. Обрано окрему делеґацію до Верховного Архиєпископа Блаженнішого Кир Йосифа та визначено представників до участи в Євхаристійному Конґресі в Австралії і створено допоміжні комісії.

Перед засіданням члени Управи мали авдієнцію в Митрополита Амвросія Сенишина, передавши Владиці звернення Ради до українських католицьких Владик та до Апостольської Столиці, схвалені Крайовою Конференцією в Чикаґо в червні ц.р.

В неділю, 1-го жовтня, секретар Ради ред. М. Денисюк відвідав голову Ради Мирян Крайового Т-ва за патріярхальний устрій УКЦеркви проф. д-ра Мирослава Лабуньку та голову Світового Т-ва за патріярхальний устрій УКЦеркви д-ра Володимира Пушкаря, обмінявшись з ними думками про співдію в мирянському русі. Управа Ради визначила своїх представників, заступника голови д-ра Б. Олесницького і члена Управи д-ра С. Вороха для встановлення зв'язку з Крайовою Управою Т-ва за патріярхальний устрій УКЦеркви.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПАНЕЛЬ РАДИ ДЛЯ СПРАВ КУЛЬТУРИ ПРИ СКВУ

Ню Йорк. — З нагоди XI Конґресу УККА відбудеться в суботу, 7-го жовтня н. р. о год. 9-ій перед полуднем, в залі готелю „Коммодор", Парк евеню і 42 вулиця в Ню Йорку — Панель з такою програмою: модератор проф. д-р М. Степаненко, доповідь на тему „Дилематичні розмаїтості культури української громади в розпорошенні" виголосить мист. В. Ласовський. Як панелісти виступлять: письменниця О. Керч, д-р Б. Стебельський інж. А. Сеадця, інж. Л. Коленський і ред. В. Біляєв. Панель є призначений для ширшого громадянства.

МИХ. СТАРЧЕВСЬКИЙ ЗНОВУ КАНДИДУЄ

Торонто. — Відомий канадійський політичний діяч українського роду, міністер праці в уряді Джона Діфенбейкера, виконуючий у свій час функції лідера Консервативної партії Михайло Старчевський (Стар) погодився поновно кандидувати у цьогорічних виборах до канадійського парляменту від Консервативної партії. Упродовж останніх кількох років М. Старчевський був суддею громадянства в Торонті.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Психіка народу

Кожний нарід, як і кожна людина, має свої питоменні риси вдачі. Це давно відома річ, що, наприклад, вдача північних скандинавських народів відмінна від вдачі італійців та еспанців, — що вдачі французів не можна утотожнювати з вдачею німців і що вже навіть Микола Костомаров у своїй славетній розправі „Дві руські народності" перевів чітку межу між вдачами українців і москалів. Звичайно, треба довше жити в будь-котрій країні, щоб пізнати психіку її народу.

В'єтнамські комуністи допустились грубої помилки, коли у радіопередачах з Ганою закликали американських вояків голосувати в цьогорічних президентських виборах за демократичного кандидата, бо, мовляв, тільки його перемога ґарантуватиме негайне закінчення війни. Хоч би навіть це твердження відповідало правді, то це звернення викликає протилежний до бажаного ефект: американська людина, в уніформі чи в цивільному одязі, не терпить, щоб будь-хто з чужинців підказував їй, як вона має голосувати.

Поважний коментатор Ернест Кюнео, призадумуючись над тим, чому всі опитові бюра виявляють велику перевагу Ніксона у настроях суспільства, з'ясовує це знехтуванням американської психіки у пропаґандивній кампанії демократичного сенатора Джорджа МекҐоверна. Мовляв, він принижує в очах громадян не особу президента Ніксона, а саму установу президентури. Американський нарід у масі проти В'єтнамської війни, — пише Кюнео, — але обурюється на твердження, що Ричард Ніксон використовує збройні сили, якими руйнує В'єтнам, щоб втриматися при владі. У таке не повірить ніхто з сірих громадян, які вважають, що тут ображено установу президентури і збройні сили країни.

Названий коментатор пригадує, що коли Ф. Д. Рузвелт, бувши на шпилі своєї популярности, заатакував саму установу Найвищого Суду, він програв у цій справ в Конгресі. Американці дуже критичні у відношенні до всіх своїх установ і всіх носіїв влади. Але їхній державний патріотизм чітко розрізнює критику від замаху на саму установу, від ображування установи. Це — подивугідний патріотизм.

Московський бестіярій

„Бестіярісм" — лігвом кровожадних звірів — назвав свій переданий із ув'язнення для опублікування за кордоном репортаж про каґебівський режим у Совєтському Союзі довголітній в'язень совєтських тюрем і психіятричних лікарень Владимір Гусаров, син члена ЦК КПСС, колишнього чекіста. У своєму репортажі Гусаров описує долю й переживання соток арештованих совєтськими органами безпеки здорових і хворих людей, запроторених на знущання, а то й жорстоку смерть в тюрми і „лікарні".

Про те, в якому страхітливому бестіярії доводиться жити й каратися поневоленим Москвою людям і народам, свідчать і останні повідомлення із цієї сучасної тюрми народів. За вістками західньої преси, КҐБ вирішив знищити засудженого на дев'ять років ув'язнення і п'ять років заслання українського історика й публіциста Валентина Мороза, за те, що він у своєму „Репортажі із заповідника ім. Берії" підніс окраєць завіси над жорстокостями в совєтських тюрмах і концтаборах, напустивши на нього кримінальних злочинців, які його тяжко поранили ножами. Сталося це в липні 1972 року. Того ж самого часу стосуються одержані з України повідомлення про тортурування політичних в'язнів в каґебівській тюрмі Івано - Франківську. „Закутих у кайдани безборонних людей, — сказано в опублікованому мюнхенським „Шляхом Перемоги" повідомленні, — б'ють до непритомности, чорних від побоїв вкидають до камер, де температура штучно доведена до 100 градусів Фаренгайта . . . і де на марах тримають впродовж 4-5 днів трупа іншої закатованої людини... В'язні не витримують гарячі і гинуть або божеволіють".

Жорстокостями каґебівських бестій були викликані, згідно з повідомленням західньої преси, також криваві події в українському місті Дніпродзержинську в червні ц. р., де у висліді стихійної демонстрації населення проти каґебівського терору десятки людей згинули від куль „охоронних військ" МВД і КҐБ і ще більше було поранених. Безпосереднім приводом до цієї демонстрації мав бути вибух у будинку КҐБ-МВД, в якому згорів один українець і багато людей було попечених, заки каґебісти відкрили двері і почали нібито рятувати потерпілих від вибуху осіб. На вид виношуваних із будинку попечених людей мешканці Дніпродзержинська кинулися на каґебістів і стали демолювати каґебівські та партійні будинки і нищити совєтські пам'ятники. Заворушення були зліквідовані криваво і безоглядно.

Останні події доводять, що терпеливість поневолених людей уже вичерпується.

М. Сосновський

ЗАКОН ПРО СТАТУС СОВЄТСЬКИХ ДЕПУТАТІВ

Схвалений на останній сесії Верховного Совєту СССР закон про „Статус депутатів рад депутатів друдящих в СРСР" має бути, нібито, виявом процесу „дальшого всебічного розвитку соціялістичної д е мократії, скріплення совєтської держави, удосконалення всієї системи політичної організації нашого суспільства" („Правда" з 25 вересня ц. р.). Верховний Совєт СССР прийняв цей закон не з власної ініціятиви, а з доручення ЦК КПСС, точніше з доручення XXIУ з'їзду КПСС, на якому Л. Брежнєв говорив про те, що „назріла конечність опрацювати спеціяльний закон, який уточнював би статус депутатів — від верховних до місцевих рад, їхні повновласті та права, а також обов'язки службових осіб у відношенні до депутатів. Вважається, що прийняття такого закону піднесло б авторитет і активність депутатів".

Така то ґенеза цього нового совєтського закону, який прийшов на зміну чи в доповнення до постанов конституції СССР та союзних і автономних республік. Як знаємо, совєтська конституція, яка вважається конституцією „країни рад", дуже мало говорить про „народних обранців" — депутатів рад, які мали б, якби постанови конституції розглядати і приймати поважно, бути найважливішим політичним чинником совєтської дійсности. З'ясовуючи місце і ролю депутатів рад у дуже загальниковій формі, совєтська конституція цим наче підтвердила ф а к т ичний стан, тобто, що державна влада у її законодавчій частині не знаходиться в руках депутатів. Упродовж всього періоду існування СССР Верховний Совєт ніколи не вийшов за рямки „ґумової печатки" для фактичного центру влади — Комуністичної партії, а точніше її Політбюра.

Пишучи на тему нового закону, московська „Правда" твердить, що йдеться про „важливий крок на шляху розвитку соціялістичної демократії і нашої совєтської державности". Можна тільки дивуватися, що було потрібно аж 50 повних років, щоб совєтські можновладці рішилися на схвалення закону, який повинен би був бути схвалений ще при заснуванні СССР або принаймні незабаром після того, а також здійснюваний ефективно упродовж всього існування СССР.

Коли йдеться про зміст закону про статус совєтських депутатів, який в оцінці совєтських авторів є „історичним досягненням" совєтської політичної системи, то той закон є нічим іншим, як зібранням в одну цілість з'ясування характеру, функцій, обов'язків і прав депутата, які по суті є не тільки самозрозумілі, але довгими роками практиковані у всіх тих системах, що мають демократичний характер. Очевидно, окремі постуляти віддзеркалюють особливості совєтської системи, але це не змінює суті.

Бо чим же незвичайним є те, коли в законі наголошується, що депутат є представником народу, який його вибирає, або що депутат бере участь у здійснюванні державної влади, або що держава забезпечує умови для депутата, щоб він міг з успіхом виконувати свої функції? Таке саме питання можна поставити, коли читаємо, що депутат має право „законодавчої ініціятиви", може „ставити запити" до уряду, має право „одержувати інформації від урядів". Нічим особливим також не є постанова про „основні ґарантії депутатської діяльности", де говориться про управнення депутатів, їх недоторкальність тощо.

Очевидно, враховуючи дотеперішню ролю депутатів і їх фактичне місце у совєтській державній і політичній системі, цей новий закон принаймні на папері дає депутатам те, що їм належалося від самого початку існування совєтської влади. Чи це вплине на піднесення престижу і статусу верховних совєтів і місцевих совєтів усіх типів — можна серйозно сумніватися, знаючи совєтську дійсність і зобов'язуючий принцип „демократичного централізму", згідно з яким вся державна влада і всі форми діяльности на просторах СССР є безумовно доменою Комуністичної партії, точніше її кожночасного найвищого керівництва.

Не зважаючи на всі заяви і на фрази про „соціялістичну демократію", про ролю і відповідальність обираних народом депутатів, і Верховний Совєт СССР і верховні совєти всіх союзних і автономних республік і всі місцеві совєти будуть, як були досі, звичайним підручним знаряддям комуністичного партійного центру, фактичного осідку влади і сили.

З цього погляду має свою вимогу вступна заввага до проголошеного тексту закону про статус совєтських депутатів у „Радянській Україні" з 22 вересня, де читаємо: „Депутати покликані втілювати в життя виборчу платформу н е п орушного бльоку комуністів і безпартійних, яка виражає політику Комуністичної партії, інтереси народу". Очевидно, додаток про „інтереси народу" несуттєвий, бо в СССР цей „народний інтерес" ідентифікується з інтересами Комуністичної партії.

На характер Верховного Совєту СССР і верховних совєтів республік новий закон про „статус депутатів рад" не вплине. Вони й надалі зостануться „ґумовими печатками" в руках кремлівських можновладців.

П. Ф.

КРАЇНА ПЕРЕД ВИБОРАМИ

Мюнхен. — Уперше від часу створення Німецької Федеративної Р е с публіки (1949 р.) в цій державі відбудуться передчасні вибори до парляменту. Причина в тому, що в теперішньому федеративному Соймі (Бундестаґ) настала „рівновага сил". Уряд соціялістів і лібералів має в парляменті таке саме число послів, що й партія християнських демократів (248 депутатів). Тому уряд вирішив, за згодою опозиційної партії, влаштувати нові вибори. „Його величність виборець" має вирішити таємним голосуванням, хто буде головою уряду Західньої Німеччини: теперішній прем'єр Віллі Брандт чи лідер християнських демократів — Райнер Барцель. Цей, уживаючи слова в шаховій грі „політичний пат", в німецькому парляменті постав наслідком переходу деяких послів з урядової коаліції до опозиції.

Після того, як голова уряду Брандта проголосив у парляменті 20 вересня необхідність призначити нові вибори, промовляв провідник опозиції Барцель. Він назвав імена 4-ох послів - лібералів, що перейшли до партії християнських демократів, і 1-ох соціял - демократів, які також з різних причин приєдналися до опозиції. Барцель назвав також імена міністрів та державних секретарів (заступників міністрів), які виступили з уряду соціял - ліберальної коаліції. Між ними слід згадати особливо Карла Шіллера, що недавно стояв на чолі двох міністерств в уряді Брандта: фінансів і господарства.

Щоб відкрити шлях для виборів до парляменту, треба доказати, що уряд не має більшости в парляменті, і та більшість висловлює урядові недовір'я. Голосування відбулося 22 вересня. Щоб запевнити більшість для опозиції, що мала висловити недовір'я урядові, міністри-члени уряду (вони — посли з парляменті) здержалися від голосування. Тоді „побитий" недовір'ям, але задоволений, прем'єр подав пропозицію президентові республіки розв'язати парлямент і призначити вибори на 19 листопада ц. р. Такої чудернацької ситуації не передбачали автори конституції Німецької Федеративної Республіки...

У своїй декларації в парляменті 20 вересня прем'єр Брандт сказав, що уряд соціял - демократів і лібералів гордий тим, що протягом трьох років виконав велику роботу. Зокрема він згадав про політику свого уряду, що привела до нормалізації взаємин Західньої Німеччини з її східніми сусідами.

Як і треба було сподіватися, лідер опозиції Барцель висловив цілу низку критичних заввaг соціял - ліберальному урядові. Про договори уряду Федеративної Республіки Барцель не згадував, бо християнські демократи, хоч перед голосуванням у парляменті гостро нападали на ті договори, також прийняли їх як необхідність. Свою критику уряду Барцель зосередив на внутрішній політиці. Він закинув урядові Брандта недодержання обітниць, які дав цей уряд громадянам, коли прийшов до влади в жовтні 1969 р.: обіцяно тоді зменшити податки, але фактично податки збільшено, обіцяно боротьбу з дорожнечею та інфляцією, однак ціни на все ростуть. Барцель спом'янув також „політичний радикалізм" у Німеччині, проти чого, мовляв, уряд Брандта не вживає рішучих заходів.

Очевидно, ці теми — політика закордонна і внутрішня будуть домінувати у виборчій агітації партій урядової коаліційної та опозиції. Слід зазначити, що опозиція не має причини скидати вину на уряд за дорожнечу і за знижену вартість німецьких грошей. Всі знають, що сталося з американським доляром, з а н г л ійським фунтом, французьким франком і т. д. Навіть, здавалося, „нерушимий" швайцарський франк похитнувся. В названих країнах діють уряди різного типу, але не можуть вони власними силами успішно боротися з цим лихом — дорожнечею та інфляцією. Уряд Брандта може на оправдання своєї господарської політики сказати, що, не зважаючи на зріст цін, у Німеччині нема безробіття і доводиться привозити нові тисячі робітників із інших країн — балканських, з Італії та Еспанії. Англія, де діє уряд консервативної партії, має коло мільйона безробітних, а ціни ростуть „навскач".

Одної теми будуть обминати промовці обох партій у виборчій агітації: „політичної спекуляції". Здавна відомо, що є два типи політиків: одні живуть для політики, другі хочуть жити з політики. У V віці перед нашою ерою діяли в Греції, в Атенській Республіці два політики - суперники: Аристид, прозваний „Справедливим", і Темистокл. Темистокл давав своїм партійцям матеріяльні вигоди і цим забезпечив їх вірність йому. Аристид був строгий до себе і до своїх прихильників, жив скромно не збагатився сам і не дав нажитися з „державного пирога" своїм партійцям. Темистокл змобілізував своїх прихильників і добився того, що атенські громадяни голосуванням вирішили вислати Аристида на чужину, на еміґрацію.

В нашій освіченій добі нахил „жити з політики" дуже поширений, і бачимо, як діячі різних партій і в різних країнах „не гербають" у засобах, щоб використати свої політичні впливи для власної вигоди. Політичні скандали — це майже „побутове явище" в державах різного типу: в демократичних, у фашистських і комуністичних. В серпні 1972 р. уряд Брандта шукав винуватців, що передавали тайні урядові документи ілюстрованому тижневикові „Квік". Зробле-

(Закінчення на ст. 4-ій)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

А ХТО ПРО НИХ ЗАГОВОРИТЬ?

У 173-му числі „Свободи" з 20 вересня ц. р. на передовій сторінці подано вісім точок, ув яких перечислені акції, що їх мали б перевести українці в обороні людських прав, не обмежуючися лише протестаційними зібраннями, а й такими „законними акціями, що не тільки морально таврують совєтську твердиню варварства, але головно такими, що їх вона відчує на своїй економіці".

З одного боку, треба привітати редакцію й авторів передовиці, бо це, нарешті, рекомендації ділових акцій проти совєтів, а не, як було досі, махання кулаками в повітрі та показування дулі в кишені. З днем публікації цих точок у „Свободі" та газета припиняє реклямування туристичних поїздок в Україну, совєтських продуктів, ансамблів тощо. Давно б пора!

Але, з другого боку, напрошуються деякі питання в зв'язку з публікацією тих восьми точок.

Поперше, зі змісту всієї статті виглядає так, що ці акції — бойкот усіх виступів совєтських ансамблів, вимоги перед урядом зірвати торговельні взаємини з Совєтським Союзом, припинення зв'язків і обміну із совєтськими університетами, заклики до професійних спілок портових вантажників щодо відмовлення навантажувати і розвантажувати кораблі з совєтськими продуктами і виробами для Америки й американськими для СССР — усі ці акції стали необхідними лише тепер, після останнього драконівського засуду Юрія Шухевича совєтськими органами. Ми не хочемо цим, борони, Боже, в найменшій мірі понизити пошану і сантимент українців до сина сл. п. командира героїчної УПА, коли питаємо: а перед засудженням Юрія Шухевича не було жертв, вартих такої ж акції в обороні людських прав? Та, звісно, краще пізно, ніж ніколи...

Але друге питання з приводу цих 8-ми точок у „Свободі" таки слід розглянути докладніше. Річ у тому, що майже кожна точка, в якій рекомендується та чи інша акція проти совєтів, кінчається так: „... аж доки не будуть звільнені Юрій Шухевич та заарештовані і засуджені українські інтелектуалісти" або: „... аж до звільнення Юрія Шухевича та ув'язнених українських інтелектуалістів".

Виходить, отже, як тільки Юрій Шухевич і українські інтелектуалісти б у д у ть звільнені, не треба вже буде припиняти зв'язків і обмінів із совєтськими університетами, не треба буде довго думати, чи посилати, чи не посилати пакунок до Совєтського Союзу. Те саме, певно, і щодо бойкоту ансамблів, совєтських товарів в Америку й американських у Совєтський Союз — усе робити так довго, поки Юрій Шухевич і українські інтелектуалісти будуть звільнені. А після того — що? Далі по-телячому захоплюватися ансамблями, далі давати місце для пропаґанди подорожей до СССР, знову починати торгівлю з СССР?

Третє питання: невже тільки Юрій Шухевич і українські і н т електуалісти варті наших акцій, пропонованих у 8-ми точках „Свободи"? А як з неінтелектуалістами? Як із робітниками, селянами? Адже в тій же газеті з точками щодо акцій у статті „Розгул терору в Україні" згадується про жорстокі вироки, також над

(Закінчення на стор. 4-ій)

Д-р Микола Ценко

ШЛЯХОМ ПОКРАЩАННЯ СИСТЕМИ УККА

(Порядком дискусії)

(2)

Нема жадної підстави, чому аж 8 представників союзів мають входити до Екзекутиви УКК, займати в ній найвищі місця, а що найважливіше лише найвищі достойники проводу союзів мають входити до Екзекутиви УККА, що не є корисним для УККА, бо:

— вони звичайно найбільше запрацьовані у своїх централях і тому не мають ані часу, ані належного зрозуміння для проблем УККА;

— вони не допустять ніколи когось зі своїх низових клітин, що хотів би працювати в УККА, хоч мав би відповідні кваліфікації, час і можливості, а шабльоново пропонують довгими роками одних і тих самих людей, і тому ніколи не може прийти відмолодження та оживлення апарату УККА;

— вони пересувають своїх людей як піщаків на шахівниці, а на їхню зміну чи обсаду не має впливу ані Номінаційна комісія, що засідала 3 дні і 3 ночі на IX і X Конґресі, ані навіть всемогутній Конґрес з 600 делеґатами.

— Братські союзи недостатньо піддержують матеріяльно УККА (протилежне твердження це лише леґенда, сперта на історії).

— не важне, скільки союзи мають своїх Відділів у терені, але скільки проводів тих Відділів піддержують фактично УККА, скільки з них платять вкладки до УН-Фонду, і невідомо, чи при зміненій системі всі союзи мали б можливість послати своїх делеґатів до Екзекутиви УККА;

— Проводи союзів також не повинні забувати, що лише завдяки тому, що вони працюють у системі УККА і піддержують його працю, багато свідомих громадян стають членами братських союзів.

2. Екзекутива УККА, її творення, праця та завдання

Не підлягає сумніву, що Екзекутива в кожній організації повинна бути найважливішим органом і тому її творення треба переводити з великою увагою, забезпечивши їй всі можливості виконувати свої завдання . . .

Однак, автор цих рядків, що був членом Екзекутиви на протязі ч о т и рьох років, не пропустив ані одного засідання, досить активно у ній працював і докладно приглянувся її праці, може ствердити, що це є ще одна рада (що мала колись 15 членів, відтак, мабуть, 19, 23, 27, а тепер 31), крім Політичної Ради та Ради Директорів, що твориться вона шабльоново, попадають туди люди припадкові, і не є вона Екзекутивою в повному значенні цього слова, бо:

1) сходиться лише раз на місяць і радить навіть над найдрібнішими с п р а вами, часто суто адміністраційного чи технічного характеру, а засідання тривають далеко поза північ;

2) на засідання приходить ніколи не більше як 2/3 членів, деякі не приходять р о к а м и, д е я к і п о с п і шають до поїзду і відходять, коли вирішуються важливі справи. І хоч була ухвала, що хто пропустить три засідання без оправдання, втратить місце в Екзекутиві, ніколи тієї ухвали не виконано;

3) тому непотрібно на конґресі всі стараються ввійти до Екзекутиви, думаючи, що там в першій мірі будуть заспокоєні може й слушні амбіції їхньої партії чи групи і в такий спосіб вони піднесуть також свій особистий престиж, а по виборах навіть на засідання не приходять . . .

Тому вже під час IX Конґресу ми пропонували приватно членам Номінаційної комісії, що дуже тяжко працювала, а незадоволені члени т. зв. опозиції відійшли з системи УККА та утворили спершу Комітет Громадської Єдности і відтак Об'єднання Українців в Америці — допустити до Екзекутиви всіх, хто там хоче бути, і утворити різні комісії та доручити їм працю, а рівнож консеквентно перевести в життя ухвалу: хто пропустить 3 засідання, перестане бути членом Екзекутиви УККА. Таким чином Екзекутива хоч би мала навіть 50 членів (повний нонсенс, але багато „кандидатів" було б на це погодилось) по кількох місяцях трісла б, як миляна банька, скінчилась би леґенда, що це — „Екзекутива УККА", а лишилося б кілька людей, що направду хочуть працювати. Але, на жаль, Номінаційна комісія не послухала нашої ради, і вже майже 30 років маємо фікцію Екзекутиви з кількадесятьма членами, що сходиться раз на місяць, радить, а всю працю та майже всі рішення мусів робити колись бл. п. Василь Мудрий, а тепер робить мґр Іван Базарко. С т а т у т ова комісія майже 30 років не бачить чи вдає, що не бачить проблеми працездатности такої важливої установи, як УККА та її Екзекутива.

Тому, на нашу скромну думку, крім Політичної Ради, Ради Директорів і, якщо вона конечно потрібна, щоб задовольнити всіх „покривджених", ще мати Екзекутиву (властиво ще одну Раду), зложену з 30, 40 чи 50 членів, то треба покликати направду Екзекутиву, зложену з 3-ох чи 5-ох членів, що сходились би не менше як раз на тиждень або частіше в міру потреби і вирішувала всі проблеми.

І тому дивно виглядає, що деякі дискутанти, не знаючи ближче системи і праці Українського Центрального Комітету в часі війни на терені західніх українських земель або Центрального Представництва Української Еміґрації Німеччини (автор цілий час працював в обох системах), побоюються, що така система праці була б неможлива, головно з фінансових мотивів, і навіть не стараються знайти розв'язки цієї так важливої проблеми хоч обидві системи виявили повну життєздатність.

3. Опозиція та її роля і призначення

У кожній демократичній системі чи суспільно-громадській, політичній чи навіть державній потрібна опозиція, що ствердив з натиском д-р Данилюк, і коли вона конструктивна, дбає про добро організації, то може відіграти велику будуючу ролю. Натомість коли вона ображена чи розжалоблена, що її домагань не приймають, до її голосу не прислухуються, не дають її належних місць у керівних органах, то з обуренням замикає двері і відходить, не маючи, на нашу скромну думку, рації і жадних виглядів на успіх.

(Далі буде).

БУК незадоволений змінами в КУК

Вінніпег. — Офіційний орган Вінніпезької архиєпархії тижневик „Поступ" в статті „Чому КУК так поступив?" з 24 вересня критикує не тільки саму форму передання діловодства в Комітеті Українців Канади, але й саме передання, а також запроваджену Х Конґресом Українців Канади ротаційну систему. Як відомо, на згаданому конґресі, Братство Українців Католиків (БУК) протиставилося цій зміні, пропонуючи задержати статус кво. Тепер „Поступ" пише таке:

„Ротаційна система, виготовлена Президіяльною Статутовою Комісією КУК (т. зв. жовтий папір), була попросту накинена Десятому Конґресові Українців Канади, бо на Конґресі були пропоновані кращі проєкти статуту КУК. Найкраще було б лишитися вже при старому статутові, який витривав тридцятилітню пробу. Але вже найбільше фатальним і помилковим є те, що зміну статуту – ротацію переводиться не на Конґресі, а на вечірному бенкеті, навіть без ділових досі практикованих Передконґресових Конференцій. Т. зв. передача постів Президії КУК (після одного року урядування) довершена не на Конґресі, є не подемократичному і є цілком не поважно. Таким поступованням престиж Комітету Українців Канади — цього українського парляменту понижуємо в очах Уряду і в очах української спільноти. Є надія, що наступний Конґрес Українців Канади виправить всі ці недоліки і статутові помилки".

Згідно з постановою Х Конґресу Українців Канади президентом Комітету Українців Канади тепер є у висліді ротації представник Союзу Українських Самостійників (СУС). Досі президентом КУК міг стати тільки представник БУК.

Китайські національні організації закордоном проти співпраці з Пекіном

Ню Йорк. — На сторінках щоденника „Ню Йорку Таймс"-у — появилося велике оголошення, підписане представниками 456 китайських національних протикомуністичних організацій з 52 країн, в якому засуджується політика призних стосунків та співпраці з комуністичним Китаєм. В оголошенні стверджується, що китайці у країнах вільного світу будуть продовжувати боротьбу з комуністичним режимом в Китаї і будуть підтримувати китайський націоналістичний уряд на Тайвані. Як видно зі змісту оголошення, увага китайських націоналістів спрямована на китайсько - японські переговори і на розрив дипломатичних взаємин між Японією та націоналістичним Китаєм. В оголошенні закликається китайців взяти участь в масовій демонстрації перед Об'єднаними Націями 30 вересня. Як відомо, за межами комуністичного Китаю у різних країнах світу проживає під сучасну пору коло 20 міл. китайців, не враховуючи Тайвані.

Проголошення воєнного стану зліквідувало комуністичну небезпеку на Філіппінах

Маніля. — Проголошення на Філіппінах в минулому тижні воєнного стану й переведені на його основі масові арештування так заскочили й розхитали апарат комуністів, що вони перестали бути загрозою для країни — заявив цивільний секретар оборони, 40-річний адвокат Хуан Понсе Енріле на пресовій конференції, на якій стояв в асисті чотирьох ґенералів — шефа штабу й командирів війська, поліції і летунства. Дотепер виарештовано понад 150 осіб, між ними колишнього лідера підпільного комуністичного партизанського війська Луїса Таркука, який вже відсидів був 14 років у в'язниці, видатних промисловців та урядовців за спекуляцію і хабарництво. За деякими ватажками комуністичних партизанів ідуть ще пошуканки. Президент Філіппін Фердинанд Маркос думає завести лад і спокій в країні двома паралельними шляхами: репресіями проти всіх, які або безпосередньо ведуть підривну роботу й партизанку, або ставляться до неї поблажливо і сприяють їй, — та одночасними соціяльними реформами. Найбільше надій президент Маркос покладає на заплановану ним широку земельну реформу, для переведення якої проте — твердять закордонні кореспонденти — уряд не має грошей ані фахівців. Названий вгорі секретар оборони рішуче заперечив, наче б військовики мали перебрати владу з відсуненням набік цивільних осіб. Тепер по всій країні переводиться конфіскацію і добровільну збірку зброї, яка знаходиться в посіданні цивільних осіб.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

ЗМУШУЮТЬ ВІДЗНАЧУВАТИ 50-ЛІТТЯ СССР

Київ. — 26 вересня тут відбувся об'єднаний пленум творчих спілок і товариств УССР, присвячений 50-літтю існування СССР. В працях цього пленуму взяли участь письменники, композитори, мистці, архітекти працівники театру та кіна й журналісти підсовєтської України. Московська „Правда" інформує, що „працівники культури і мистецтва України посвячують свої кращі твори великому святу непорушного єднання народів Совєтського Союзу".

Про те, яку вагу приклали до цього пленуму совєтські партійні чинники, засвідчує присутність на пленумі члена Політбюро ЦК КПСС та першого секретаря ЦК КПУкраїни В. В. Щербицького, голови Ради Міністрів УССР А. П. Ляшка, голови Президії Верховного Совєту УССР І. С. Грушецького, а також завідувача Відділу культури ЦК КПСС В. Ф. Шаура.

ВИШКІЛ ЛЕКТОРІВ ТА ПРОПАҐАНДИСТІВ

Київ. — У загальній системі підготови лекторів та пропаґандистів УССР в Києві постійно діє семінар під назвою „Марксистсько-ленінське вчення про партію, зростання керівної ролі КПРС у будівництві комунізму". Останній семінар, який закінчив свою працю 23 вересня, відбувався на тему „Зовнішньополітична діяльність КПРС і радянської держави — важлива складова частина боротьби радянського народу за побудову комунізму". На семінарі читали лекції провідні совєтські спеціялісти з ділянки міжнародного життя, історики, партійні діячі. По закінченні семінару учасників спрямовують на роботу в міста і села.

ВІДБУДЕТЬСЯ ПЛЕНУМ СПІЛКИ КОМПОЗИТОРІВ УКРАЇНИ

Київ. — В днях 6 - 11 жовтня тут відбудеться „пленум Спілки Композиторів України, присвячений 50-річчю утворення Союзу РСР". За інформаціями київської совєтської преси, при відкритті пленуму „будуть виконані кантата К. Домінчена „Слава Союзу Радянському, слава!", Тріюмфальна увертюра М. Полоза, симфонічна картина В. Гомоляки „У парку вічної слави". Вперше в цей вечір прозвучить у Києві фінал „Прикарпатської симфонії" С. Людкевича. Симфонія но. 3 „Київська" А. Штогаренка". Під час пленуму відбудуться три симфонічні концерти, два камерних концерти, два концерти хорової музики, концерт „української совєтської пісні" тощо.

За словами газети „Культура і Життя" з 24 вересня „кияни познайомляться з десятками нових творів, написаних композиторами України до славного ювілею Радянського Союзу".

У Філадельфії відбулися організаційні збори Округи УНС

(Закінчення з 1-ої стор.)

Відділів Округи посилити членську кампанію.

В. Сохан у своїй доповіді представив досягнення УНСоюзу та його широку діяльність для добра членства і цілого українського народу, а рівночасно подав докладні числа членства, стверджуючи залежність поширення та скріплення діяльности УНСоюзу від дальшого росту його людських та фінансових ресурсів.

Д-р Іван Скальчук зреферував справу будови хмаросягу УНСоюзу, в якому буде приміщуватися Головна Канцелярія, називаючи цей будинок великим досягненням всіх українців Північної Америки та всього українського суспільства. Він згадав про запропонований Контрольною Комісією УНСоюзу спосіб фінансування цього хмародеру через випуск 6 до 7 відсоткових бондів внутрішньої позички замість затягнення гіпотечної позички із вищими відсотками, та про надзвичайно корисне для української справи видання двотомової англомовної Енциклопедії Українознавства коштом УНСоюзу. Вкінці д-р І. Скальчук поінформував про нові пляни ударних членських кампаній у формі декад УНСоюзу, що мають бути влаштовані по більших осередках поселення українців в Америці, а саме в Клівленді, Філядельфії, Чикаґо, Дітройті та Ню Йорку.

Після доповідей вив'язалася широка дискусія, яку започаткував о. митрат. О. Мицик ствердженням потреби нових методів в організації членів, та в якій взяли участь: Михайло Хомин (В. 32), О. Сарахман (В. 352), С. Лупацій (В. 339), І. Крих (В. 45), В. Василюк (В. 375), А. Кушнір (В. 83), інж. М. Нич (В. 397), М. Мартиненко (В. 245), мгр М. Ковальчук (В. 239), інж. І. Скіра (В. 153), М. Ковальчин (В. 375), М. Голінко (В. 245), та дир. Е. Мінчак (В. 352). Дискутантам давали відповіді та вияснення всі три доповідачі.

Вкінці зборів С. Гавриш вияснив справу будинку для місцевих Відділів УНСоюзу, що його збирається Округа закупити, та поінформував, що на ці збори принесли представники Відділів 13 аплікацій: Відділ 245 — 6 аплікацій, В. 83 — 3 аплікації, В. 362 — 3 аплікації та В. 375 — 1 аплікацію. Закриваючи збори, С. Гавриш закликав Відділи висилати своїх делеґатів на недалекий вже Конґрес УККА в Ню Йорку.

ПОМЕРЛА МАТИ ОСИПА ДЯКОВА-ГОРНОВОГО

Щоденник „Америка" опублікував інформацію з України про те, що там 23 вересня померла на 73-ому році життя бл. п. Юстина Корник Дяків, мати видатного підпільного публіциста, члена Української Головної Визвольної Ради та Проводу Організації Українських Націоналістів на українських землях, який загинув у бою з большевиками в 1949 р. Бл. п. Юстина Дяків перебувала упродовж десяти років на засланні у таборах суворого режиму. Останні роки свого життя провела в Україні.

Табір юначок на ЮМПЗ

„Збірка!", „Дівчата, скорше!" „Увага, струнко!", „Вставання!", „В тролаві збірка". „По - українськи!", „Я виграла!" . . .

Шум, галас, крики та веселість перемогли тишу спокійного лісу на Вовчій Тропі, коли 700 юначок приїхало з різних місцевостей на Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч.

Приїхавши на Оселю, дівчата відразу взялися до праці та почали будувати свої курінні табори, та кухні в далекому лісі. І так працювали юначки аж до вечора, коли було загальне відкриття дівочого юнацького табору. На відкритті ми пізнали нашу бунчужну ст. пл. Любу Мазяр, і вона нам відразу подала до відома свої пляни, щоб зробити цю Зустріч найліпшою. Вечором ми мали нашу першу ватру, на якій було присутніх тільки 700 дівчат. На ватрі кожна курінна або делеґатка з куреня, розказала щось надзвичайного або оригінального про свій курінь, і в цей спосіб ми розпочали наше ознайомлення з іншими куренями. З такими враженнями юначки спокійно розійшлися до своїх шатер та заснули безжурним сном, знаючи, що про їх безпеку дбають „Лісові Чорти".

Другий день Зустрічі юначки провели в святочному настрою та нетерпеливо дожидали наступних змагів. Перший з ряду був змаг з табірництва, який почався прибиранням свого табору, будуванням різних оригінальних брам, кухонних столиків, маштів та їдалень. Усі юначки пильно і старанно опрацьовували свої ідеї, щоб їх табір виглядав найкраще із усіх. Змаг продовжувався через обідну пору, коли юначки уважно виварювали різні страви, якими вони пізніше годували свій курінь, зв'язкових та навіть команду. По полудні змаг далі продовжувався на соняшній поляні, де юначки бистро та завзято виконували останні точки змагу, які були точковані на час, цебто: збудувати драбину, шатро, кухню, закип'ятити воду, розрізати колоду та убратись в однострій. По закінченні змагу юначки, потомлені, але з настроєм, що може вони перемогли інших, вернулись до табору. Увечорі юначки мали свою першу ватру з юнаками, де вони продовжували знайомитися з іншими друзями. Вночі юначки поклалися спати з думкою, що наступні дні будуть легші та може вони будуть мати змогу та більше часу познайомитися краще з сусідніми таборами.

Наступні два дні були, мабуть, легші, але тільки для деяких учасниць. У вівторок і в середу відбулись спортові змагання, в яких багато пластунок брало участь. Для змагунок наступні два дні показали їм та глядачам сильніших переможців, які чесною перемогою здобули свої нагороди.

В четвер відбулася теренова гра. Юначки ходили та блукали лісом від 9-ої години рано до 5:30 по полудні. На деяких пунктах в грі дівчата мусіли виявити свою спритність, уяву та зарадність, щоб виконати дані обов'язки. Гра не закінчилася дуже успішно, бо деякі юнаки постягали та знищили знаки, за якими ішли юначки. Юначки повернулись до табору втомлені, лихі, але щасливі, бо знали, що всі тяжкі змаги були вже за ними, і надіялись, що може в дальших 6-ох днях Зустрічі вони зможуть мати більше часу для своїх особистих приємностей.

Останній змаг, себто показ історичної ноші, відбувся в суботу. Серед великої спеки юначки убрані в свої різноманітні строї, парадували на великому майдані.

Вечором відбулася прощальна ватра, яку підпалили представники 4-ох Уладів Пласту: новацтва, юнацтва, старшо-пластунства та сеніорату. На ватрі деякі курені розважали решту пластової молоді та гостей своїми талантами. На жаль, час проминув дуже скоро, і всі попрощались та відійшли до своїх таборів.

В неділю, по Службі Божій, було загальне закриття Зустрічі, а зараз потім — закриття табору юначок. Переможці дістали свої нагороди, які були виконані деякими куренями.

Після закриття ще довго було чути гамір, коли все юнацтво, зі сльозами в очах, прощалося. Ось, вже видно автобуси, як зникають, забираючи юнацтво до різних частин ЗСА та Канади. Між ними й наших дорогих заграничних гостей з Австралії, Англії й Арґентини. А їх востаннє прощають сумні шепоти лісів, які немов би питають „Коли знову зустрінемось?!"

пл. вірл. **Христя Роговська**

Західня частина стейту Ню Йорк підготовляється до відзначення 30-річчя УПА

Об'єднаний Комітет Українських Організацій Західнього Стейту Ню Йорк при співучасті УККА влаштовує в неділю 15 жовтня 1972 р. о год. 7:30 веч. в залі Кляйнганс Мюзік Гол. у Воффало Н. Й. Вечір пісні і танку — „Гомін України" для відзначення 30-ліття створення Української Повстанчої Армії (УПА) і 25-ліття Великого Рейду УПА на Захід.

Святочний Комітет очолив д-р Нестор Процик з Боффало, а заступником вибрано старшину УПА Юрія Бурлаку з Рочестеру. На головних промовців запрошено сенатора Джеймса Баклі та Надію Ґоляш з Чикаґо.

У мистецькій частині програми беруть участь хори: Жіночий „Діброва", чоловічий „Прометей" духова оркестра „Батурин" із Торонта під дириґентурою мгр Василя Кардаша і танцювальний ансамбль „Дунай" під керівництвом Ореста Самця із Ст. Кетерінс — Канада. Цього ж дня будуть відправлені Богослуження в українських церквах у наміренні Українського Народу і його збройної сили УПА. Закликаємо українське громадянство західнього стейту Ню Йорку Сиракюз, Рочестеру, Боффало і сусідніх місцевостей участю звеличати Величні Роковини Визвольної Боротьби Українського Народу.

В. Шарван

ОЛІМПІЙСЬКА АКЦІЯ У МЮНХЕНІ

Двадцяті Олімпійські Ігри у Мюнхені, увійшли в 1972 в історію, як ігри суперлятивів, драматичної напруги і політизації спорту. В цих Олімпійських Іграх брали участь десятки активних українських змагунів та тисячі глядачів і туристів з України і всіх країн світу. Крім 88 змагунів з України, з Канади у збірній СССР до змагу стали також у канадійській репрезентації гімнасти Євгенія Дячун та Степан Митрук, у бразилійській команді відбиванки Павло Шевчук. Фактична участь українців була, отже, у цих світових Іграх велика, але офіційно її ніхто не відчував. Усі здобутки ішли майже виключно на конто поневолювача України Москви.

Цей факт поставив перед Організаціями Визвольного Фронту основне завдання повести акцію маніфестаційної участи України в Іграх та в культурній програмі, яка була зорганізована Міжнародним Олімпійським Комітетом. Вже заздалегідь було створено для тієї цілі Олімпійський Комітет Організацій Визвольного Фронту, що його очолив голова Крайової Управи СУМ-у в Англії Ярослав Деременда та підготовлено потрібну літературу, олімпійські відзнаки, транспаренти тощо. Достатнє число молодих і старших членів СУМ-у та інших установ Визвольного фронту зголосилися брати безпосередню участь в акції та прибули на час Ігр з Франції, Бельгії, Англії, ЗСА і Канади до олімпійського Мюнхену. Активну організаційну, технічну та політичну підтримку отримали вони від Проводу чи інших клітин Організації Українських Націоналістів, як рівнож від Антибольшевицького Бльоку Народів.

Започатковано олімпійську акцію Організаціями Визвольного Фронту — фестивалем української пісні, музики і танцю, величавим, високо - мистецьким концертом сумівських ансамблів — жіночого хору „Діброва", чоловічого хору „Прометей", оркестри „Батурин" (всі з осередку СУМ-у у Торонті) та балету „Крилаті (Брадфорд). Концерт відбувся у великій залі готелю „Шератон" тому, що всі концертові залі були законтрактовані Міжнародним Олімпійським Комітетом, який під диктат Москви не допустив наших мистецьких одиниць до мюнхенських естрад. Треба ствердити, що у день виступу наших ансамблів всі концертові залі були вільні і, крім політичних мотивів, нічого не стояло на перешкоді для влаштування там фестивалю.

Напередодні Олімпійських Ігр та нашого концерту зорганізував Олімпійський Комітет Організацій Визвольного Фронту виступи української молоді з піснями та танцями перед Мюнхенською ратушею, на площі Марієнпляцу, притягаючи тисячі глядачів різної національности. Передше коло дві сотні молоді пішли гуртом до осідку Міжнародного Олімпійського Комітету і вручили, через делеґацію, голові МОК Брендеджові меморіял з вимогою виключити СССР з Олімпіяди, а на це місце повинні бути заступлені окремі нації через свої національні спортові команди. У поході і виступах взяли активну участь в першу чергу сумівці — члени Мандрівного Табору, що з ЗСА і Канади вирушили у рейд по Европі. До них долучилися учасники Першого Світового Злету Дружинників, що відбувався у Гомадінген, сумівському літньому таборі Німеччини.

Починаючи з першого дня Олімпійських Ігр провадив Олімпійський Комітет Організацій Визвольного Фронту безперебійну інформативну та маніфестаційну акцію присутности України у різних формах. Щоденно збиралися десятки молоді на головній площі Олімпійських Ігр і там при головній дорозі до стадіону співали українські пісні, притягаючи тим способом сотні все нових різнонаціональних слухачів; вони тримали великі написи у світових мовах, з висловами протесту проти визискування осягів українських спортовців для московських імперіяльних цілей, подавали інформації про українських олімпійських змагунів, роздавали летючки видані ОУН, АБН, СУМ-ом та іншими установами Визвольного Фронту, провадили численні дискусії з прихильно і неприхильно наставленими до українських справ чужинцями. Вечорами і раннім ранком наліплювали на прилюдних місцях наклейки з написами про українську визвольну боротьбу, про злочини Москви тощо. Окрему увагу звернено на безпосередню інформацію у розмовах із спортовцями і туристами з України та інших східньо-европейських країн. Ці контакти не були легкі, бо політруки пильно стежили за кожним рухом своїх підвладних, але сама присутність українців із Вільного Світу підносила на дусі всіх спортовців, а рівночасно вказувала їм на жорстоку дійсність, коли вони бачили, як всі інші спортовці мали повну свободу руху, а їм на спині завжди стояв т. зв. тренер.

Олімпійський Комітет УВФ мав свого окремого акредитованого представника у міжнародному пресовому центрі Олімпіяди — Василя Шарвана і трьох асистентів, що уможливило м. ін. широку акцію серед журналістів із різних країн світу.

У загальному треба ствердити, що акція української молоді та всієї спільноти у зв'язку з Двадцятими Олімпійськими Іграми була успішна. Подібні дії повинні проходити при кожній нагоді, під час кожної міжнародної імпрези. Наші земляки повинні знати, що свободолюбна українська спільнота у вільному світі діє завжди і всюди в обороні української справи та провадить визвольну боротьбу у кожній ситуації і всякимиззасобами.

В. Л.

СКЛАД ДЕЛЕҐАЦІЇ УССР НА ХХУІІ СЕСІЮ ОН

Ню Йорк. — Сюди прибула делеґація уряду УССР, яка прийматиме участь в працях ХХУІІ сесії ОН. Делеґацію очолює Г. Г. Шевель. В складі делеґації є: М. Д. Поляничко, М. З. Гетьманець, Ю. М. Мацейко, М. А. Орлик та П. А. Загребельний, І. Г. Смець, П. К. Клименко, Г. Й. Удовенко, А. М. Шлепаков, як заступники членів делеґації.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ

КАЛЕНДАР ІМПРЕЗ

ЖОВТЕНЬ

П'ятниця, 6-го : **Конґрес УККА,** Коммодор готель, година 10:30 ранку.

СУБОТА, 7-го : **Конґрес УККА** Коммодор готель година 9:30 ранку.
Бенкет УККА Коммодор готель година 7-ма вечора.

НЕДІЛЯ, 8-го : **Служба Божа (для учасників Конґресу)** Коммодор готель год. 9:30 ранку.
Конґрес УККА Коммодор готель година 11-та ранку.
Укр. Оперний Ансамбль Ноктюрн Стайвезант Гай Скул год. 4:30 по пол.

НЕДІЛЯ, 15-го : Союз Українок **Америки Зустріч Малят** Пластовий Дім год. 2-га по полудні.

СУБОТА, 21-го : **Парохіяльна Забава Авдиторія св. Юра** год. 8-ма вечора.

НЕДІЛЯ, 22-го : Студія Мистецького Слова **Казка старого млина** Фешен Інститут **год 4-та** по полудні.

НЕДІЛЯ, 29-го : Хор „Думка" **Вечірка** Народний Дім год. 5-та вечора.

ЛИСТОПАД

СУБОТА, 4-го : **Пластова костюмівка** Народний **Дім** год. 8-ма вечора.

НЕДІЛЯ, 5-го : **Листопадові Роковини й 30-річчя УПА апель молоді Пласту й СУМА год 10-та ранку. Богослужби в укр. церквах Ню Йорку** год. 12-та ранку. **Святочна Академія** Стайвезант Гай Скул год **4-та** вечора.

СУБОТА, 11-го : Пластова Фундація **Пластова Забава** Народний Дім год. 5-та вечора.
Вечірка СУА Народний Дім год. 5-та вечора.

СУБОТА, 18-го : **Забава Дивізійників,** Народний Дім, год. 8-ма вечора.

НЕДІЛЯ, 19-го : Хор „Думка" **Концерт Кошиця** Товн Голл год. 6-та вечора.

СУБОТА, 25-го : Театральна Студія Молоді **За сестрою** Фешен Інститут — 24-та вул. год. 4-та по полудні.

ГРУДЕНЬ

НЕДІЛЯ, 3-го : Парохія св. Юра **Ювілей** о. прот. П. Пащака Богослужба в Церкві св. Юра год 12-та полудня. Святочний обід год. 1:30-та по полудні.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ — СПИСОК, Ч. 124

В. Варняк	В. Стеткевич	С. Верник
П. Хандога	В. Стенґль	В. Квасн
Н. Васараб	М. Лепкалюк	В. Квасн
В. Богданів	П. Романишин	Д-р І. Ґалярник
В. Богданів	М. Яцюк	Д-р І. Ґалярник
М. Доцик	Л. Блонарович	Д-р І. Ґалярник
А. Вовк	Р. Стівенс	Д-р І. Ґалярник
С. Михайлів	О. Попович	Д-р І. Ґалярник
О. і Д. Смотрич	М. Терпко	Д-р І. Ґалярник
Л. Євоец	Т. Гербовий	Д-р І. Ґалярник
Д-р В. Степюк	М. Снайдер	Е. Починок
П. Постолюк	І. Ссрант	А. Галасій
М. К. Степюк	І. Ссрант	А. Галасій
о. А. Борса	А. Петралія	В. Ничай
М. Левицький	А. Петралія	

Разом: .... $ 221.97
Раніш проголошено .... $ 29,889.07
Разом: .... $ 30,111.04

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ — СПИСОК, Ч. 125

О. Стрижаковський	Й. Іванців	М. Петренко
О. Савоцький	М. Кіт	М. Янко
В. Вацикевич	П. Корейко	В. Павлик
М. Ґлова	В. Квасній	А. Конрад
М. Ґрін	Ф. Лукіянський	Б. Коваль
В. Лобур	А. Оттенбрайт	Г. Коваль
С. Левицький	Е. Пиріг	Н. Коваль
І. Олексин	С. Слюсар	М. Романишин
К. Вуш	Т. Шевчук	М. Вабюк
І. Макар	В. Мельник	М. Бабюк
Е. Саноцька	Е. Колодій	Е. Вялий
М. Бігун	І. Колодій	А. Ворґуль
І. Подусовський	М. Пилипчак	Й. Тенетило
П. Польний	У. М. Дячук	А. Кібало
А. Врублевська	І. Петренко	Д-р І. Козак
І. Жеруха		

Разом: .... $ 174.35
Раніше проголошено .... $ 30,111.04
Разом: .... $ 30,285.39

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ — СПИСОК, Ч. 126

С. Мек Довел	М. Турчин	З. Гловяк
А. Терлецький	Б. Синило	А. Гловяк
Й. Коваль	М. Шевчук	І. Єдлінський
І. Турчин	Я. Шевчук	Д-р І. Витанович
М. Голінко	Я. Шевчук	Л. Онишкевич
Л. Буханан	П. Катроне	Л. Онишкевич
Л. Буханан	Н. Палей	Л. Онишкевич
С. Ґула	Н. Марад	П. Лютак
Л. Зиман	В. Грицик	П. Лютак
І. Федів	Д-р Г. Срібний	О. Цєплий
С. Островський	М. Ковальський	М. Болюх
М. Іваницький	Е. Пипчик	М. Болюх
В. Бойко	Е. Пипчик	М. Болюх
В. Юркінв	Д-р Р. Флюнт	М. Болюх
О. Гречин	П. Пшик	М. Болюх
М. Якимчук		

Разом: .... $ 237.05
Раніше проголошено .... $ 30,285.39
Разом: .... $ 30,522.44

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ — СПИСОК, Ч. 127

В. Адамс	М. Калина	П. Лесишин
С. Атаманчук	Н. Мандрусяк	В. Фіцик
Р. Мандрусяк	А. Біляк	Я. Тростянецький
В. Сенежак	Д-р І. Дзуль	І. Тростянецький
І. Поліщук	Д-р М. Манацька-Гук	А. Гумен
А. Коновал		К. Ястребський
А. Коновал	Р. Порипко	М. Хомик
Ю. Семчишин	В. Реннер	А. Чопек
М. Семчишин	М. Бартіш	Д. Галонзка
А. Шмокалюк	Іван Бартіш	П. Грент
Я. Семчишин	В. Демайо	Д. Візниця
М. Новаковський	Е. Демайо	Д. Таращук
А. Маланчук	М. Федорак	С. Омелян
Й. Вербінський	С. Федорак	М. Омелян
М. Вербінський	С. Федорак	Ф. Омелян
М. Вербінська	Р. Тресньовський	М. Білакс
М. Вербінська	Т. Росоляк	М. Воднар
Ю. Гороско	І. Маречко	С. Качуба
Ю. Гороско	Л. Маречко	Д-р Є. Омельський
Ю. Гороско	В. Скоропад	Д-р В. Когутяк
Ю. Гороско	Е. Майковський	В. Запаранюк

Разом: .... $ 266.02
Раніше проголошено .... $ 30,522.44
Разом: .... $ [illegible]

КРАЇНА ПЕРЕД ВИБОРАМИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

но трус у редакції цього часопису, і там поліція знайшла, що два віце - міністри — Дорн (ліберал) і Рафферт (соціял - демократ) мали писані договори з редакцією — давати їй „корисні інформації" за солідну місячну плату — 1000 долярів...

Ця афера не була дуже „роздута" в пресі християнських демократів, бо сам лідер опозиції Барцель був „порадником" відомої фірми Геншель, і діставав за це 20 тисяч долярів на рік. У липні 1972 р. розкрито в Лондоні зв'язок консервативного міністра Модлінґа з комерційними фірмами, і міністер мусів вийти з уряду.

У червні 1972 р. президент Франції Помпіду звільнив прем'єра Шабан - Дельмаса, про якого преса писала, що він не платив податків 1973 р. у Франції відбудуться вибори до парляменту, і такий прем'єр був би невигідний для урядової партії „ґоллістів". Другий скандал стався в Ліоні: посол урядової партії Шаррет заплутався в різні спекуляції і навіть у торгівлю „жіночим товаром". Однак, Шаррет не журиться: він хоче провести в парляменті закон про „нормалізацію проституції" в урядово визначених домах у певних кварталах міст...

Про тих, що „живуть з політики" в країнах диктаторських кожний знає. тільки в тих державах заборонено про це писати. В цьому величезна вигода демократичних країн перед режимами тоталістичними: в режимах диктаторських „неможливо скомпромітуватися, поки на винуватця ласкавим оком дивиться партійний вождь...

Д-р М. Сосновський переобраний

(Закінчення з 1-ої стор.)

рики студійна конференція Сеньйорату ТУСМ, присвячена питанню форм національного спротиву в Україні на сучасному етапі. На тлі загальної вступної доповіді д-ра М. Сосновського на тему „Окремі аспекти національної політики совєтського режиму після сталінського періоду", чергові доповідачі накреслили ситуацію на поодиноких відтинках підсовєтської дійсности в Україні, насвітлюючи форми, способи і методи самооборони українського народу в умовах російсько-совєтської окупації, віддзеркалені в багатьох документах т. зв. самвидаву.

Проф. Д. Штогрин та д-р П. Баб'як говорили на тему „Шестидесятники та їхні послідовники в Україні", даючи картину ідейного спрямування та тенденцій в творах українських письменників та поетів 60-их років. Д-р В. Калинович проаналізував питання „Конституційних форм боротьби українських дисидентів", використовуючи відомі за межами України матеріяли з України, зокрема акти обвинувачення, судові вироки, апеляційні скарги та листи і петиції обвинувачених та засуджених. „Спротив в Україні — хронологічний огляд" — дав у 'ла, охоплюючи період від закінчення збройних дій УПА та ОУН. Мґр М. Кравчук зупинився над характером та ідейними засадами національного спротиву в Україні та протирежимного в Росії, використавши українську захалявну політичну літературу і такі ж російські видання, чи програмові матеріяли. Порядком дискусії, д-р К. Савчук доповнив обидві доповіді, нав'язуючи одночасно до студій, які досі на цю тему появилися на Заході.

По виступах доповідачів та співдоповідачів, присутні члени Сеньйорату, члени ТУСМ та громадяни мали змогу ставити питання і висловлюватися до порушених проблем. Дискутанти одноЗгідно відзначили важливість ініціятиви Сеньйорату ТУСМ в напрямку студій процесів на українських землях, пропонуючи від себе додаткові теми для подібних чергових студійних конференцій. Дискутанти з-поза Ню Йорку висловили побажання, щоб такі доповіді повторити також в інших місцевостях.

Студійну конференцію підготовила окрема комісія, покликана Управою Сеньйорату ТУСМ, під керівництвом проф. Д. Штогрина та при співпраці д-ра К. Савчука і д-ра В. Калиновича.

ВИСТАВКА ПРАЦЬ ШОНКА-РУСИЧА

Ню Йорк. — В неділю 1 жовтня тут у Новій ґалерії при 13 Схід 7-а вулиця відбулося відкриття виставки емалій Шонка-Русича. Відкривав виставку голова ОМУА Михайло Черешньовський. Було багато відвідувачів і продано багато праць цього мистця.

А ХТО ПРО НИХ ЗАГОВОРИТЬ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

селянами і робітниками". Чому ж про них ні слова в тих 8-ми точках? Якою логікою керуючися, ми маємо вести акції проти СССР лише так довго, як довго українські інтелектуалісти за ґратами в'язниць, не дбаючи про селян і робітників за такими ж ґратами?

„Якщо не заговоримо ми, то заговорить каміння!"

Справді, гарно сказано. Нарешті, ми заговорили або, принаймні, плянуємо заговорити, не чекаючи на каміння, про інтелектуалістів. А про селян і робітників заговорить, мабуть, таки лише колись каміння...

Іван Овечко
Денвер, Колорадо

ДОПОВНЕННЯ ДО СТАТТІ „ПОВІСТЬ ПРО БЕЗПРИТУЛЬНИХ"

На сторінках „Свободи" з 22-го серпня 1972 р. п. В. Давиденко у своїй статті „Повість про безпритульних" пише: „Автор цієї книжки, яку, на жаль, досі минали своєю увагою наші літературні критики..."

У відповідь на це подаю, що твір п. Володимира Куліша „Пацани" був взятий до уваги членами Літературного Жюрі Українського Літературного Фонду ім. І. Франка в Чикаґо і нагороджений цим Фондом за літературну вартість в 1969 р.

Справді жалко, як пише автор статті п. В. Давиденко, що наші літературні критики досі не подали своєї оцінки цього твору, а він на це заслуговує вповні.

Рома Турянська
Чикаґо, Ілл.

ВІДБУВСЯ ФОРУМ ФІЗИКІВ В УЖГОРОДІ

Ужгород. — Понад 300 фізиків СССР, а також представників наукових закладів Болгарії, Угорщини, Східньої Німеччини, Польщі та Юґославії взяли участь у всесоюзній конференції фізиків в Ужгороді, яка закінчилася 23 вересня. Конференція була присвячена обговоренню фізики електронних і атомових зіткнень, нової галузі, що виникла за останні роки в атомовій і молекулярній фізиці.

Юґославський уряд розпочав кампанію проти усташів

Беоґрад. — Засадою національної політики ґославського режиму Тіта було не видвигати ніяких таких питань і проблем, які б виявляли конфлікти між окремими національностями Юґославії. Це, зокрема, стосувалося до дуже запального питання хорватських аспірацій до політичної незалежности. З уваги на таку тенденцію, юґославський уряд намагався мовчанкою обминати питання хорватської націоналістичної фракції в часі другої світової війни, відомої під назвою „усташів". Ця фракція тісно співпрацювала з гітлерівською Німеччиною, а по війні розгорнула політичну діяльність за кордонами Юґославії. Юґославський уряд рішив змінити свою тактику щодо усташів щойно останньо, маючи на увазі терористичну діяльність членів цієї групи в окремих країнах на Заході. Як відомо, члени цієї групи виконали були декілька атентатів на юґославських дипломатів, а останньо, 15 вересня ц. р. захопили шведський літак, щоб примусити шведський уряд звільнити шість засуджених хорватських терористів. Після довгої мовчанки на тему усташів юґославська преса виступила з засудженням діяльности усташів, а також з критикою окремих західніх урядів, західньої преси та радіо, які, мовляв, називають усташів хорватськими націоналістами. Іван Мішковіч, дорадник Тіта по питанням безпеки, виступив минулого тижня з закидом в сторону неназваної держави, яка, як твердив він, намагається „дискредитувати нашу політику невтральности". Сам Тіто заявив, що він знає, які держави дають підтримку хорватським усташам, але казав він, зараз „ще не час ті держави називати. Але прийде день, коли ми матимемо цього досить і ми скажемо, хто постачає фонди". За непідтвердженими інформаціями йдеться тут про нікого іншого, а про Совєтський Союз.

Лігай-Велійська Округа УНС відбула організаційні наради

(Закінчення з 1-ої стор.)

жучому році повинна здобути 150 нових членів, а по серпень має вже 73. З того 45 здобула голова Округи, пані Анна Гарас, яка тепер має першенство між всіма жінками — секретарками з всіх 450 Союзових Відділів. С. Гавриш згадав всіх інших секретарів, що віддано працюють для Округи, як Іван Готцайлюк, Степан Івасечко, Степан Колодруб, Мартин Шеска та інші. Він заохочував до дальшої праці.

Як доказ того, що Округа таки змагається за першенство, пані Анна Гарас передала на руки Йосипа Лисогора 9 аплікацій нових членів, забезпечених на 15.000 долярів.

Несподіванку для всіх зробила голова 147 Відділу в Аллентавні пані Анна Саґан, яка в імені свойого Відділу та інших організацій передала на руки п. Лисогора чек на 1.000 дол. для потерпілих членів УНС, під час повені яку наніс гураґан „Аґнес" в околиці Вілкс Беррі в Пенсильвенії та околиці Елмайри в Ню Йорку. За цей щедрий дар подяку зложив управі 147 Відділу головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, закликаючи до дальшої збірки грошей для потерпілих братів і сестер в згаданих околицях.

Курс розпочала молитвою голова Округи Анна Гарас, а наради закінчив молитвою митр. прот. о. Андрій Двораківський. По нарадах відбулась перекуска - гостина, яку приготовили члени управи 318 Відділу в Нортгемптоні.

Комітет „За Аматорський Театр" проголосив передплату на два збірники сценічних творів

Окремий комітет „За Аматорський Театр" у Торонті, який займається збіркою фондів на видання двох збірників коротких сценічних творів В. Софронова Левицького, одного для молоді і другого для старших аматорських театрів малих форм, проголосив передплату на обидва збірники у висоті 3 дол. за один окремий збірник і 5 дол. за обидва збірники. Обидва збірники обійматимуть до 20 коротких сценічних творів (300 - 400 ст.), і кошти їхнього видання устійнено преліміна р н о на близько 8.000 дол. Канадійський уряд покищо відкинув прохання Комітету про державну дотацію на це видання в сумі половини цих коштів. Зате Канадійська Шевченківська Фундація, як було вже повідомлено в пресі, признала на це, потрібне для культурного життя Канади, видання дотацію в сумі 1.250 дол., Спілка Українських Журналістів Канади склала від себе на цю ціль 250 дол., а з українських організацій, до яких звернувся Комітет за фінансовою підтримкою, склали вже свої пожертви: Філія Українського Національного Об'єднання в Тандербей 25 дол. і Українська Кредитова Спілка в Судбурах, Онт. 25 дол. Можна сподіватися, що деякі пожертви від інших українських організацій ще надійдуть. Як окремий захід для придбання фондів на видання згаданих збірників, Комітет „За Аматорський Театр" проголосив знижену передплату на ці обидва збірники. Таким чином також поодинокі українські громадяни можуть, крім придбання цих збірників для своєї бібліотеки, причинитися також до зібрання конечних фондів на їхнє видання. Передплати просять слати на адресу: Комітет „За Аматорський Театр", 30 B Anglesey Blvd., Islington, Ont. Canada.
або на банкове конто Комітету ч. 6879 Українська Кредитова Спілка 297 Квін ст. Вест, Торонто, Онт. Канада.

(в. с.)

КОРОТКІ ВІСТКИ

КОМАНДУВАННЯ ЛЕТУНСЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ ЗСА повідомило, що воно відрядило сорок і вісім своїх бомбардувальних літаків типу Ф-111 до Південної Азії, щоб зміцнити наявні там американські летунські з'єднання в час непогоди і недалекого вже періоду мусонів у В'єтнамі.

БРАЗИЛІЙСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ РЕЖИМ заперечив повідомлення деяких бразилійських газет про якусь ширшу мілітарну акцію проти партизанів у деяких провінціях Бразилії. Представник армії заявив, що ці повідомлення перебільшені і що відбувалися в тому часі не якісь акції проти партизанів, але звичайні маневри. Деякі елементи з-поміж партизанів, які повтікали до провінції Гояс із Сан Павльо і Ріо де Жанейро, були зліквідовані в лютому цього року.

У НЮ ЙОРКУ, В БІЛИЙ ДЕНЬ на 109-ій вулиці, у пополудневих годинах, три молоді хуліґани напали на видатного нюйоркського адвоката і діяча руху за цивільні права Германа Б. Глезера, 56-літнього директора Нюйоркської Академії судових оборонців, і побивши його, пограбували, забираючи йому гаманець з грішми і годинник. Відбувався напад і пограбування в час, як поблизу перебувало около сто людей, з-поміж яких ніхто не зареаґував на напад і не поквапився допомогти нападеному в обороні.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА І СССР ОБМІНЯЛИСЬ нотами, в яких стверджується, що Німеччина відкриє свій консулят у Ленінграді, а Совєтський Союз в Гамбурзі.

Згадка...

бл. п. Муха з Кушнірів Слюсарчук

Минуло вже десять років, як відійшла від нас невсипуща, тиха, ревна працівниця на нашій суспільній ниві, Муха з Кушнірів Слюсарчук. Бачу її, молодою, жартівливою, де можна, вдумливою й діяльною, де лиш треба, — в Станиславові її бачу 50 років тому. Тоді, вона, повернувшись із Чехії, де закінчила експортівку, вписалася на правничий факультет Українського Університету у Львові. Зараз же включилася в студентське зорганізоване життя, ставши секретаркою Студентської Секції у Станиславові і головою Підсекції, в якій були згуртовані абітурієнтки й абітурієнти учительських семінарій. А тоді Станиславів жив, ще й ордився недавнім нашим великим минулим, коли він був столицею Західньої Области Української Народньої Республіки. У 1922 р., а зокрема в 1923 р. оживало наше культурне життя: УПТ, Рідна Школа, Просвіта, театр, українська гімназія, вищі кляси, переповнені учнями — недавніми ще вояками Українських Армій. От тоді й заомоніли, ожили й молодечі організації, в яких покійна брала живу участь.

Муха приступає і до станиславської філії Союзу Українок, де стала довголітньою секретаркою філії. І як секретарка брала участь у закладанні Кружків Союзу Українок по селах і містечках у повіті, їздила на Загальні Збори Кружків і з доповідями. Дала почин і була співосновницею Торговельної Школи у Станиславові, яка випустила кілька десятків наших хлопців, а в якій Покійна й викладала. По двох роках польське староство замкнуло цю школу.

Та, прийшов час еміґрації: 1939 - 1942. Ці роки перебула Муха в Люблині. А другу еміґрацію 1945 - 1951, перебула в Мюнхені. У цих роках вона зразу ввійшла в наше зорганізоване життя. А по переїзді до Америки, до Детройту, хоч була вже хвора, знову включилася в організоване життя українського жіноцтва в рядах СУА, де й працювала кілька років як секретарка Окружної Ради. За видатні заслуги в праці зорганізованого жіноцтва обрано її у 1960 р. почесною головою Окружної Ради СУА в Детройті.

Михайло Островерха

Вимагають, щоб ОН зайнялися справою депортованих з Уґанди азійців

Ню Йорк, Об'єднані Нації. — Справа депортації осіб азійського походження з африканської держави Уґанди є предметом зацікавлення західніх країн з уваги на те, що більшість депортованих має британське громадянство. Одночасно британська делеґація в ОН домагається, щоб Ґенеральна асамблея ОН зайняла в цій справі становище. З цією вимогою виступив на засіданні Генерального комітету британський представник сер Колін Кров, заявляючи, що справа депортованих з Уґанди перестала бути внутрішньою справою Уґанди, а набрала міжнародного характеру. Як інформують, крім Британії також уряди Канади і ЗСА розглядають можливість прийняття якоїсь кількости депортованих з Уґанди азійців.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас у дні 18 вересня ц. р. по важкій недузі

наша Найдорожча ДРУЖИНА і МАТИ

ОЛЬГА з ЛЕБЕДЕНКІВ УДИЧ

Похорон відбувся в четвер, 21-го вересня 1972 р. з парафіяльної церкви Пресвятої Покрови в Трой, Н. Й. на кладовище церкви св. о. Миколая в Вореволіт, Н. Й.

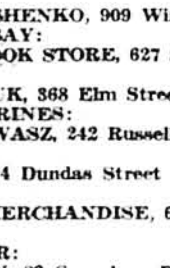
Оцим складаємо щиру подяку Всеч. о. Павлові Теодоровичеві, парохові церкви Пресвятої Покрови в Трой, Н. Й. за Службу Божу і проведення похоронних обрядів і проф. Я. Кушнірові за провід у похоронних молитвах.

Дякуємо всім Рідним, всім Приятелям і Знайомим, що прибули здалека, всім Парафіянам церкви Пресвятої Покрови в Трой і з інших сусідніх парафій, всім Представникам місцевих організацій — за участь у похороні, за винесення Тіла на Вічний Спочинок, за обильні квіти, за Служби Божі і за всі писемні і усні вислови співчуття. Наша сердечна подяка всім тим Паням, які вклали багато труду в підготовлення і проведення поминків.

Нехай Господь нагородить Вас за Ваші вияви любови і співчуття в нашому безмежному горю.

ІВАН УДИЧ — муж
АНАТОЛІЙ — син

Заходами Фундації ім. Богдана Лепкого при НТШ

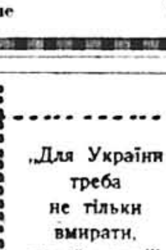

„Для України треба не тільки вмирати, але й жити!"
Полтава II.
Б. Л.

У СОТІ РОКОВИНИ НАРОДЖЕННЯ БОГДАНА ЛЕПКОГО
* 9. XI. 1872 Крегулець † 21. VII. 1941 Краків

Богдан Лепкий — видатний діяч української культури, відомий як поет-лірик, автор безсмертних „Журавлів", прозаїк - белетрист, автор трилогії „Мазепа", мемуарист, перекладач з української на чужі мови, учений, літературознавець і критик, педагог-освітній діяч, маляр, оратор, дійсний і почесний член НТШ. Більшу частину свого життя провів на чужині як амбасадор культури України.

„Хто борбу веде — поборе! Хто терпить лиш — тому горе!"
Б. Л.

CENTENNIAL OF THE BIRTH OF BOHDAN LEPKYJ
(Nov. 9, 1872 — July 21, 1941)

Bohdan Lepkyj - prominent Ukrainian cultural worker and ambassador of this culture abroad, lyrical poet, author of short stories and novels about the life of his people. He is especially known for his tetralogy about the fight of Hetman Mazeppa and his ally, King Charles XII of Sweden, for Ukraine's independence from Russia. Professor Lepkyj was also known as a memoirist, scientist, distinguished literary critic, painter, noted orator, and a teacher of love and loyalty to his beloved Ukraine in her struggle for independence.

Заходами Фундації ім. Богдана Лепкого при НТШ появився у соті роковини народження поета філятелістичний бльочок. Літературне оформлення проф. Романа Завадовича ст., філятелістичний дорадник Степан Кікта, виконання Ліди Смик.

Бльочок друкований на білому гумованому папері темно-бронзовою краскою, перфорований.
Ввесь прихід іде на видання Монографії Богдана Лепкого пера проф. д-ра Василя Лева.
Замовлення в ціні $1.00 за чотири бльочки висилати на адресу:
ROMAN P. SMYK, M.D., 410 North Broadway, COAL CITY, Illinois 60416.

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — НАСЕНК ІТАЛІЯНС 4:0 (1:0).

Ювбіон, 24 вересня. — В других з черги мистецьких змаганнях „Великої Десятки", Шейфер Ліги „Чорноморська Січ" здобула цим разом високу перемогу 4:0 з італійським клюбом з м. Пасейку. Завдяки здобутим вергом двом точкам, „Ч. Січ" зайняла місце лідера в показанічну табелі гор, маючи 4:0 точок і 6:0 відношення воріт.

Як і можна було сподіватися, в цій зустрічі наша дружина значно краще грала в порівнянні з попередніми змаганнями, хоч свого рівня ще не осягнула. З ходом сезону поступово зростатиме і рівень гри.

В першій половині „Січовики" мали легку перевагу, перевели ряд акцій на ворота італійців, але стрільці нашого нападу не змогли здобути більше голів. Після одинокого голя половини, що його головою здобув Ренерей в 18-ій хвилині, м'яч двократно, замість в сітку попадав у стовп воріт. В 29-й хвилині італійці мали одиноку можливість встановити рівновагу, але їх центр нападу, кол. змагун „Ч. Січі" І. Бутенко не вспів переловити м'яча перед порожніми воротами.

Образ гри значно змінився після перерви. Швидкістю і технічними загранками „Січовики" перебрали вповні перевагу, яка на протязі більшої частини тієї половини була гнітючою. І все таки, наші стрільці не змогли знайти цілі до сітки воріт гостей. Щойно в 76-й хвилині, після чергової акції Фарміги — Д. Паливоди, Ренерей вдруге здобув голь — 2:0. Чотири хвилини пізніше Ренерей здобув свій перший „гетрик", вмістивши м'яч в сітку воріт італійців з подачі Леонева. У 86-й хвилині Фарміга встановив вислід дня 4:0 своїм типовим блискавичним сильним стрілом, якого не всилі був оборонити воротар гостей.

Змагання проходили чисто, без неспортових фавлів, якими вправно проводив судія МкІнтаєр. Склад „Ч. Січі": Лісевич, Ткач, Паньків, І. Паливода, В. Каздоба, Поносьб, Д. Паливода, Ренерей, Фарміга, Гургач, Леонів, Вільчак і М. Паливода — менаджер. Бракувало контуженого Касіяненка і суспендованого на 4-ри гри Лужняка. В наступну неділю „Ч. Січ" грає на виїзді з італійською дружиною „Мофетта" на стадіоні „Кенеді" в Гобокен.

Вручено чемпіонські трофеї новацькій дружині „Ч. Січі"

Минулої суботи 25 вересня увечері в домі Т-ва відбулася імпреза вручення чемпіонських трофеїв Шейфер Ліги — Новацької Дивізії, що їх здобули наймолодші „Січовики" в минулому сезоні. Поруч наших молодих чемпіонів за святочними столами засіли і віце-чемпіони, їх старші друзі, які змагалися в „Дивізії" учнів тієї Ліги, разом понад 50 молодих футболістів. Присмно, що на цю небуденну імпрезу прийшло, відносно більше число батьків, які спільно із своїми синами переживали і їх велику радість, тріюмф, який вони здобули з різнонаціональними спортовцями, вперше у своєму житті. Це особливо підкреслили у своїх виступах, менаджер учнівської дружини і ентузіяст молодих спортовців мгр. І. Хамуляк та голова УСТ „Ч. Січ" М. Стебельський. Спорт, це однa з цікавіших ділянок в нашому еміграційному житті до якої горнеться молодь. Якщо тією ділянкою більше цікавилися наші Батьки, суспільно-громадські діячі і взагалі ширші кола Українського громадянства, то напевно можна б багато більше врятувати нашої молоді, менше було б мішаних подруж, більше можна б через спорт зацікавити молодь загальними українськими справами.

До таких висновків прийшли поодинокі батьки, що вперше були присутні на такій спортовій імпрезі. Отже з наша молодь, але на жаль дуже часто бракує між тією молоддю їх власних батьків!

В наступному тижні обидві наймолодші „Січові дружини розпочинають свій черговий футбольний сезон в нових малинових однострoях, що їх в цьому році набуло Т-во. В приготуванні і гостинни допомогли Управі Пані: Потежна, Войко, Зелик, Стоцько, Крутій і Я. Олесницька.

О. Твардовський

ЗМАГАННЯ ЗА ЧЕМПІОНАТ ВИЩОЇ ДИВІЗІЇ ЦІННА ПЕРЕМОГА ЛЕВІВ

Леви — Чикаго Кікерс 3:2 (1:1).

Резерва: Леви — Кікерс 4:2 (1:2).

Чикаго, Іллиной. — У неділю 17-го вересня спрінули-ся Леви в других футбольних змаганнях осіннього сезону на стадіоні Віннемак парку зі сильною німецькою дружиною Кікерс, яка ще з Левами та грецькою дружиною Олімпікс претендувала на чемпіонат Вищої Дивізії групи Червоної Національної Футбольної Ліги Чикаго. Цим разом Кікерси приготовилися поважно до змагань. У минулому році двічі в недокінчених змаганнях перемогли Леви Кікерсів 1:0 і 3:1, а в цьогорічних змаганнях весняного сезону перемогли Леви Кікерсів 2:0 з двох стрілів Гріна, з двох карних ударів з 11-ох метрів, а в останніх змаганнях Леви Кікерсів 3:2, здобувши четверту перемогу над сильною німецькою дружиною, однією з найсильніших німецьких команд Чикаго.

Перемога нашої дружини є дуже цінна тим, що вона закріпила Левів на першому місці дружин Вищої Дивізії — групи Червоні в Кікерсам, мабуть, відібрала чемпіонат цієї дивізії в 1972-му році. Інший конкурент Левів, грецька дружина Олімпікс, зремісував із Швабен 1:1 й це помогло Левам випередити греків двома точками. Теперішній рекорд Левів: 10 змагань, 8 перемог, один реміс і одна поразка з відношенням точок 17:3, а воріт 34:8.

Рекорд Олімпік-сів: 10 змагань, 6 перемог, 3 реміси й одна поразка з відношенням точок 15:5, а воріт 23:13.

У змаганнях Леви — Кікерс не використала наша атака багато догідних позицій, а воротар Грілец — врятував свою дружину від високої поразки. Ознакою переваги Левів над німцями було відношення наріжних стрілів 6:1 у користь нашої дружини. Рой, який підсилив дружину Левів, відкрив рахунок 1:0 в 39-ій хвилині гарним стрілом у праве вікно воріт Грілеца. Після перерви німці перебрали ініціятиву гри та змусили Левів до оборони. Вони вирівняли дефіцит воріт 1:1 в 53-ій хвилині. Німці підвели рахунок 2:1 в 70-ій хвилині, коли наш воротар вийшов далеко з воріт і один німець, одержавши м'яч з правої сторони стрілив у зовсім порожні наші ворота. Найдільша атака Левів і увінчалася успіхом, бо Грін вирівняв рахунок 2:2 у 82-ій хвилині дуже гарним стрілом з карного кола з одинадцятки. Місце розбитого Шлінтера зайняв Кіпка в атаці. Героєм дня став 22-річний Борис Шлапак, який вирішив вислід гарних змагань 3:2 в 85-ій хвилині з подачі Рамона, використавши вибіг воротаря Грілеца.

Леви виступили до цих змагань в ослабленому складі без воротаря Банаха, оборонця Крата й нападника Михайла Ноги. — Суддювали Травтман і Кукук. Склад першої дружини: Вадим Мишалів, Євген Мишалів, Кашубський, Іваник, Круг, Рамон Аріяс, Шлінтер, Грін, Рой, Андрущишин, Шлапак, Кіпка й Лецюк. У передзмаганнях наша резерва перемогла резерву Кікерсів 4:2 на бічному грищі Віннемак парку. Ворота стріляли Яворський 2, Полюхович і Дежурко.

Петро Головатий

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ СТЕЙТУ ІЛЛИНОЙ

Леви — Інтер 70 9:1

Перша футбольна дружина УАСТ „Леви" бере участь у змаганнях зза чашу губернатора стейту Іллиной Ричарда Огілві. Цю дружину, яка у фінальних змаганнях здобувас трофей губернатора, уважає Національна Футбольна Ліга Чикаго за футбольного чемпіона стейту Іллиной. Лише один раз, за їх 23-річного існування, були Леви чемпіонами стейту Іллиной, а це в 1956-му році, коли вони у стейтовому фіналі в листопаді перемогли дружину польських Орлів з рахунком 2:1. У минулому році були Леви лише стейтовими віцечемпіонами тому, що у стейтовому фіналі вони програли до Швабен 0:1, перемагаючи перед тим сильніші дружини, а саме Олімпікс 4:3, Спарту 3:1 та польських Орлів 4:3. У цьогорічній компетиції за стейтовий чемпіонат перемогли Леви асирійську дружину Левицю 13:0 в суботу 12-го серпня в Лінкольн парку, кваліфікуючись до чергових змагань з італійською дружиною Інтер 70 з другої дивізії, яка несподівано вивелимінувала сильну дружину польських Орлів 4:2 з Вищої Дивізії Національної Футбольної Ліги Чикаго.

У других змаганнях, які відбулися в суботу 16-го вересня на стадіоні Ганзон парку, перемогли Леви італійську дружину Інтер 70 з рахунком 9:1. Ворота стріляли Борис Шлапак 4, Андрущишин 2, Кіпка 2 (одні з карного) і Рой 1 (він не використав одну одинадцятку).

Спортова активність в Йонкерсі, Н. Й.

Коли ще молодь перебувала на вакаціях чи на виховних вишкільних таборах СУМА в Елленвіллі як також на спортовій школі, яку влаштувала „Чорноморська Січ" на Робітничому Союзі, то Управа спортової ланки „Крилаті" відбувала загальні річні збори, засідання Управи й інтенсивно підготовлялась до нового сезону.

Під час нарад і дискусій рішено створити п'ять спортових дружин, щоб розпочати новий сезон копаного м'яча, крім цього — популяризувати українське ім'я, тим більше, що наші спортовці всі — українці виховані в лавах СУМА і Пласту.

На зборах чи засіданнях Управи стверджено, що праця над молоддю у спортовій площині є дуже побажана і виправдала себе на протязі сімох років, виховуючи ряд молодих надійних спортовців, які рівночасно є активні в нашій українській громаді у виховній і громадській праці. Їх бачимо й на кожному відтинку українського життя, під час загальних імпрез, на національних святах, академіях, вічах політичних маніфестаціях, у протестаційних походах тощо.

Значить, що спортова діяльність ні в чому не суперечить у виховній праці як дехто помилково це розуміє, а навпаки — фізично молодь розвивається, є здисциплінована, слухняна, активна і тимто більше відпорна на різні злі навики.

Новий сезон розпочато 17 вересня 1972 р. Ліговою дружиною УСК „Крилаті" Йонкерс і німецькою — Стемфорд „Кони". Вислід: „Стемфорд 0 (зеро) „Крилаті" 8 (вісім).

Кредит за успіх в першій мірі належиться менаджерові Федорові Гошкові за організування сильної дружини. Ворота для „Крилатих" здобули: Сидор — 3, Равчак — 2, Гриб — 1, Благий — 1, Соловейко — 1.

Склад дружини: Сидор, Луцький, Біляк, Немерожицький, Підгайний, Кудряк, Б. Благий, Я. Благий, Соловейко, Гриб, Равчак, Грулико.

Молодий змагун Тарас Щур

Вакаційні шахові турніри в Чикаго

Чикаго (Т. Ш.) — під протекторатом дирекції кооперативи „Самодопомога" й Управи УАСТ „Леви" під час цьогорічних вакацій відбулися три шахові турніри т. зв. елімінаційною системою (хто програв, той випадає) на оселі кооперативи „Самодопомога" у Равнд Лейк.

Поодинокі турніри були розраховані на вісім учасників, щоб через чвертьфінал (8 учасників) і півфінал (4 учасники) виявити двох фіналістів, що змагалися за перше місце і шаховий сет та друге місце і шаховий підручник.

Турнірами проводила Комісія у складі: мгр Школьник Теодат — голова, і техн. директор, інж. Білинський Богдан — заступник голови і Маркевич Ярослав — член, а нагороди фундувала дирекція кооп. „Самодопомога".

У турнірах брали участь наступні шахісти: в усіх трьох турнірах — інж. Орлин М. і Пилявка Т., у двох турнірах — інж. Білинський Б., Гановський І., Маркевич Я., Матулко І. і Модрицький М., в одному турнірі — Винниченко Р., Винниченко С., Вишневський И., Войтович Є., Колтунюк та інж. Сурівка Л.

Фіналістами були: у I турнірі — 1. інж. Білинський Б., 2. Модрицький М.; у II турнірі — 1. Припхан Р., 2 інж. Білинський Б.; у III турнірі — 1. Маркевич Я., 2. Модрицький М.

Вакаційні шахові турніри, проведені на вільному повітрі, були подумані для пропаганди шахової гри і в тому аспекті мали деякий успіх. Більшу користь дали ці турніри самим шахістам, які мали змогу привчитися користуватись шаховими годинниками і звикнути нончувати гри, а ще більше в тому, що була змога бачити вартісні гри, які збільшили практичне знання учасників. Спеціяльно у I турнірі були дуже цікаві гри у всіх трьох фазах (чвертьфіналі, півфіналі і фіналі), які закінчились в нічию і які треба було повторяти.

Шаховий змаг: Модрицький М. — мгр Турянський М.

Тому, що вакаційні шахові турніри на оселі кооп. „Самодопомога" у Равнд Лейк були задумані, як змагання між шахістами середніх кляс ифікацій і з них були виключені експерти і майстри, для інж. Туранського М., який належить до вищої кляси, зорганізовано індивідуальний змаг, що відбувся у місяці червні в домівці УАСТ „Леви". Змаг передбачав в основі три гри із кваліфікацією, що на випадок нерішеної — рішає кожна наступна гра.

Противником мгр Турянського був п. Модрецький Мирослав, що у весняному внутрішньо-клюбовому турнірі УАСТ „Леви" зайняв був друге місце. Вислід змагань — 0:3.

ТАРЗАН, Ч. 6819. Медсестра Наомі хоче збунтувати тупельських жінок

Твої слова летять до мене, Муму! Аякже, ми тупельці хочемо бути вашими приятелями, але мої молодші вожді кажуть, що наші жінки дуже сильні! Кожна жінка варта, може, і трьох корів та трьох свиней!

Вождь Муму відповідає — Ніодна жінка не варта трьох корів!

Я не можу мовчати, Тарзане, коли якийсь мужчина складає таку заяву!

...Побачу, що думають тупельські жінки про те, що тут плянується про них!